N°21
17e JAARGANG
22-5-62
WEEKBLAD
10 F IN NEDERLAND 75 Ct

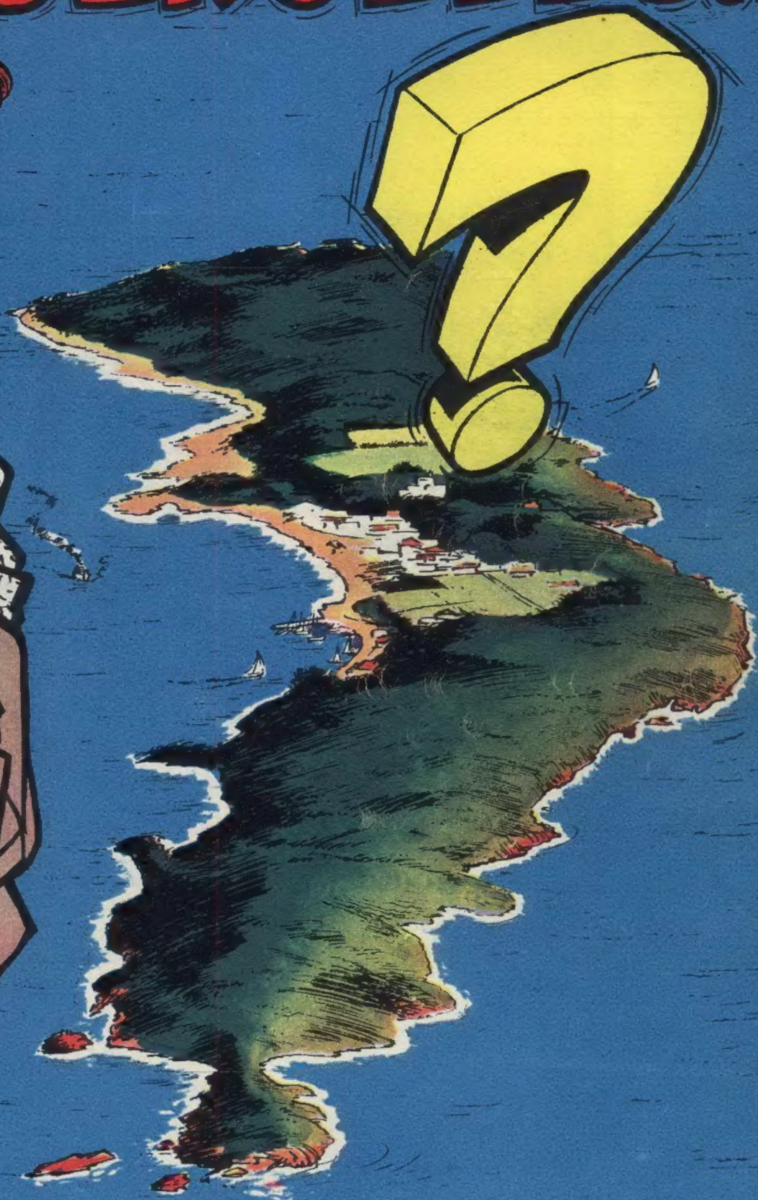


KUIFJE

HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

RIK RINGERS SPEELT DE EERSTE VIOOL IN HET RAADSEL VAN PORQUEROLLES...





waar ligt het geluk?

WAT ik thans vertel, moet nog gebeuren. Misschien gebeurt het binnen 65, misschien binnen 80 jaar. Luister even... Een geleerde bouwt een raket, een doodgewone raket, maar in haar neus steekt een wonderbaar mechanisme : een mechanisme dat in staat is op zijn eentje te zoeken naar een betere wereld. Door betere wereld verstaat de geleerde een andere planeet vol bloemen en groen, waarop sympathieke mensen wonen. Een planeet waar iedereen gelukkig is !

Op een mooie morgen sluit de geleerde zijn deur, werpt nog een laatste bittere blik op de aarde, stapt in zijn raket en drukt op de knop. Met oorverdovend lawaai stijgt de raket op. De geleerde is blij, hij verwacht zich aan een prachtige reis. Maar kijk, vijftien meter verder daalt de raket in het tuintje van de buurman neer.

— Goeiemorgen! zegt de geleerde.

— Goeiemorgen ! antwoordt Erik die voetbal speelt op het grasveld. Kom je met me voetballen ?

Een half uur later zat de geleerde smakelijk koffie te drinken samen met Erik en diens ouders. Iedereen is gelukkig, de geleerde denkt : Vijf en twintig jaar heb ik gewerkt om een raket te bouwen die het geluk zou zoeken en het geluk lag op nauwelijks vijftien meter van me ! »

Zo gaat het meestal. Zoek het geluk niet te ver, vrienden, het geluk ligt vlakbij !

Kuifje



TON en TINNEKE

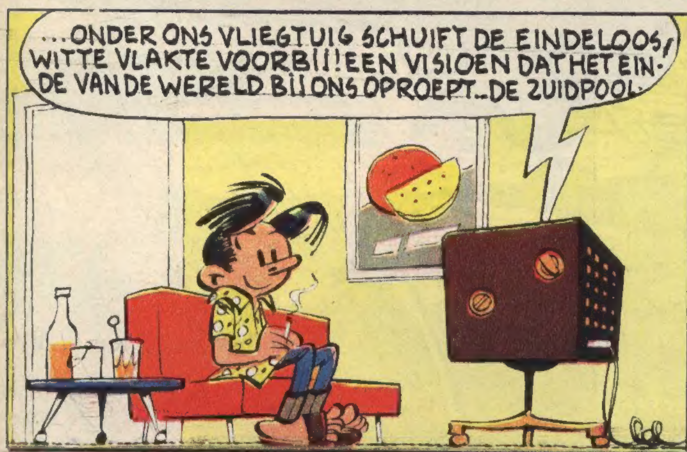
BRRRR...

door Attanasio

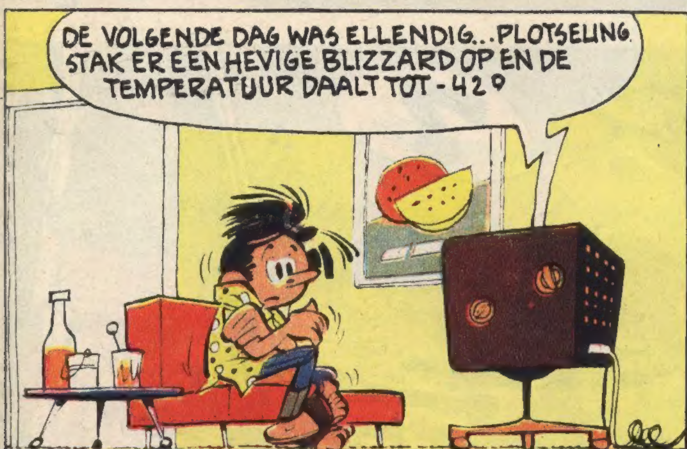




















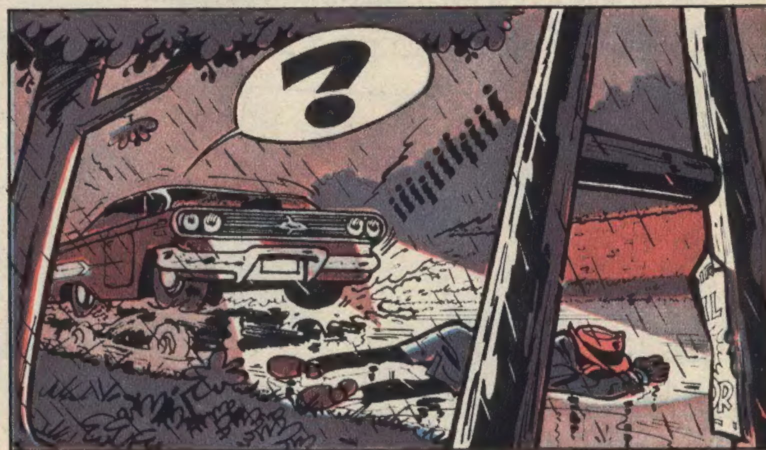
FLOR en

PROLOOG

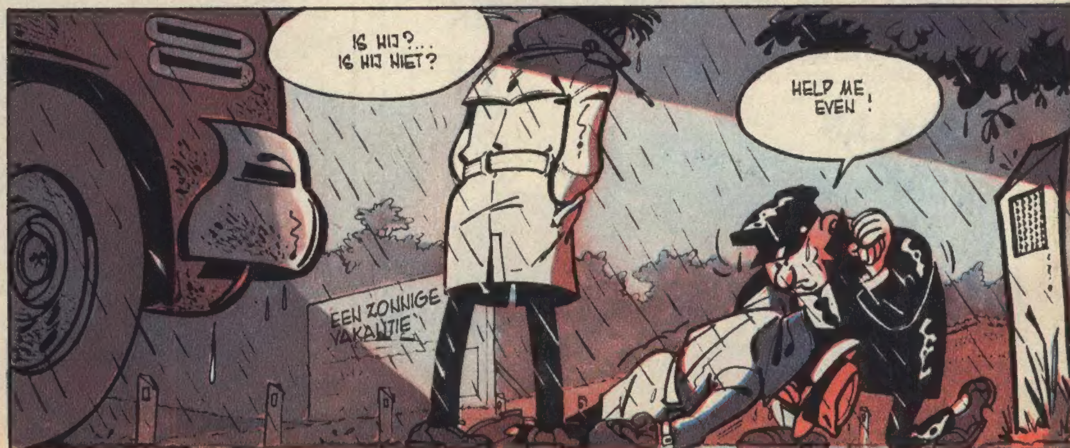
JE SLAAPT. HET IS VIER UUR 'S MORGENS EN EEN GROTE WAGEN SNORT IN DE RICHTING VAN DE GRENS...

ROOK
BEU









TOOSJE

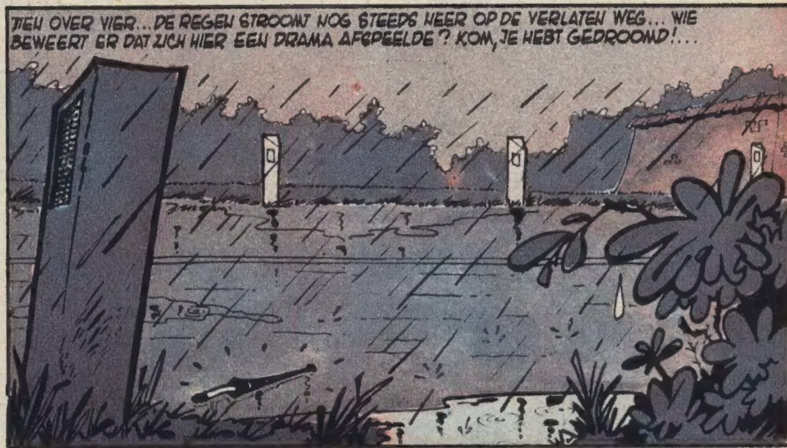
door GREG.

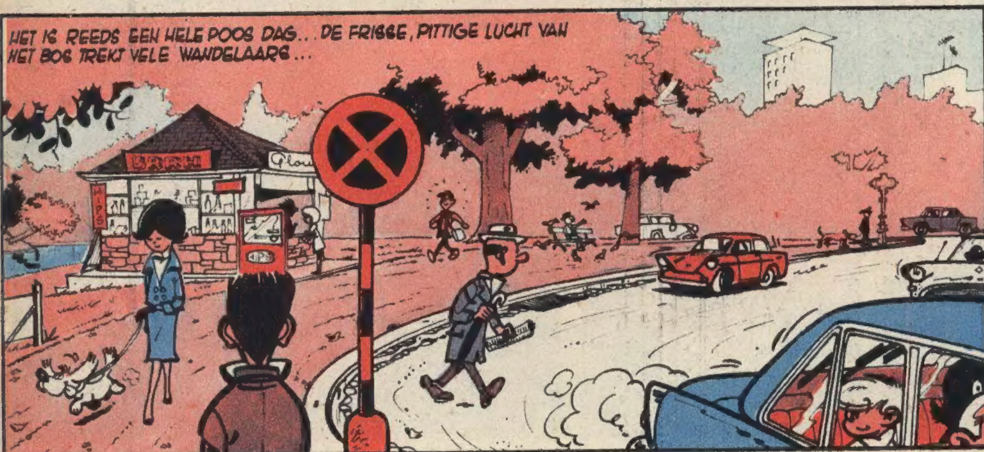








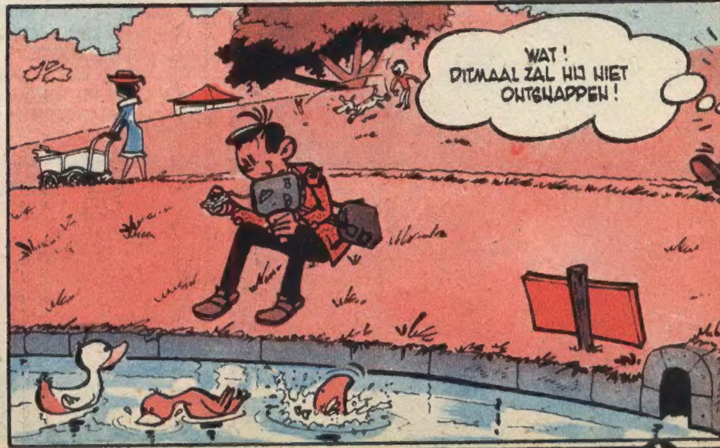








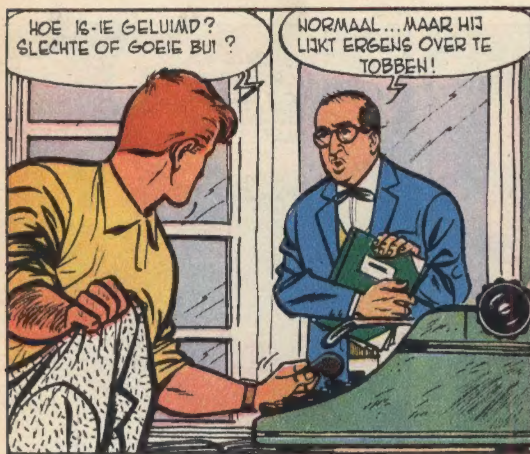




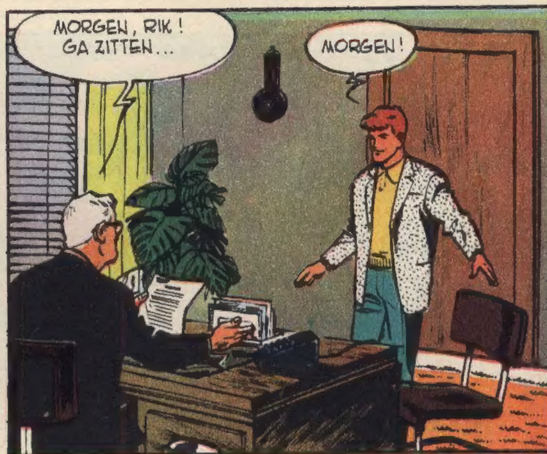
WORDT VOORTGEZET

RIK RINGERS HET RAADSEL va

OP EEN MORGEN IN DE REDACTIEZAAL VAN EEN GROTE KRANT...
HIER IS EEN DRUKPROEF!
JE STUKJE OVER DE SCHILDERIJENROOF IS NIET SLECHT, FRED...
DRIE MUSEA GEPLUNDERD OP ÉÉN MAAND. DAT IS EEN RECORD!
DE BIG BOSS VRAAGT JE, RIK.
DANK JE LUC, IK GA ZO...
RIK RINGERS













PORQUEROLLES

DOOR **TIBET**
DECORS : MITTEÏ
TEKST : A.DUCHATEAU



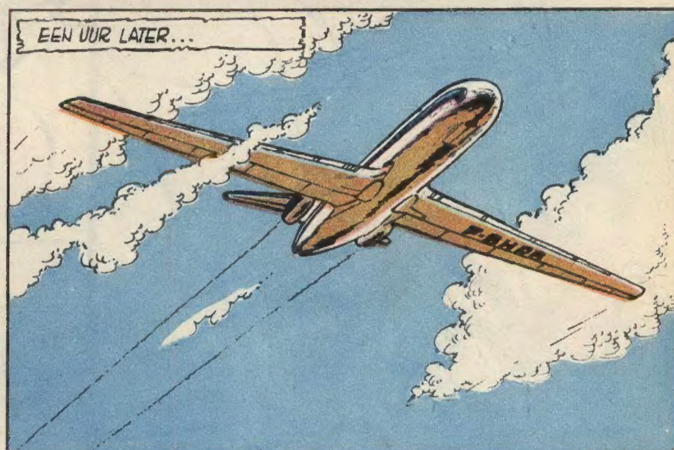


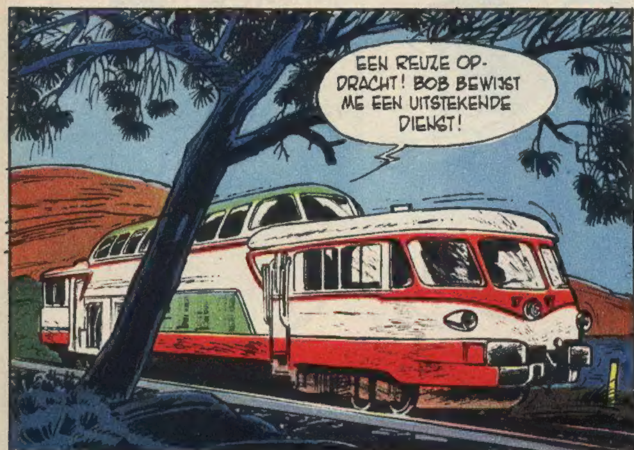


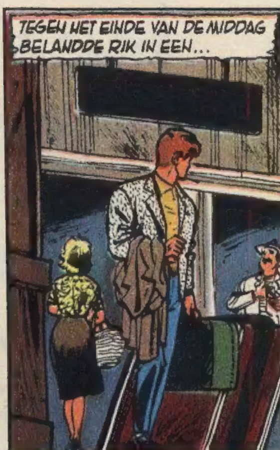




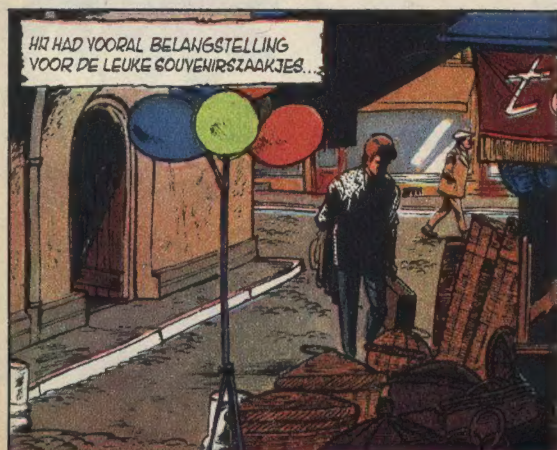














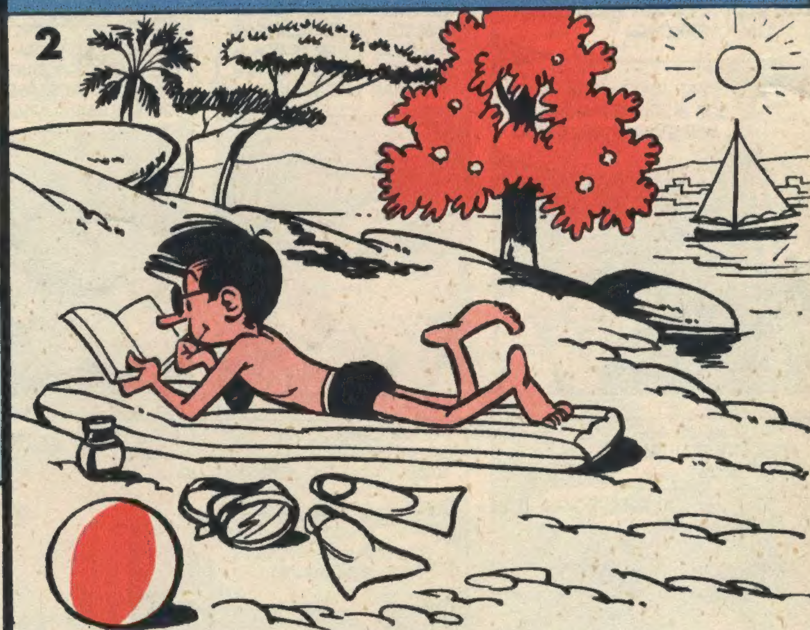


WORDT VOORTGEZET

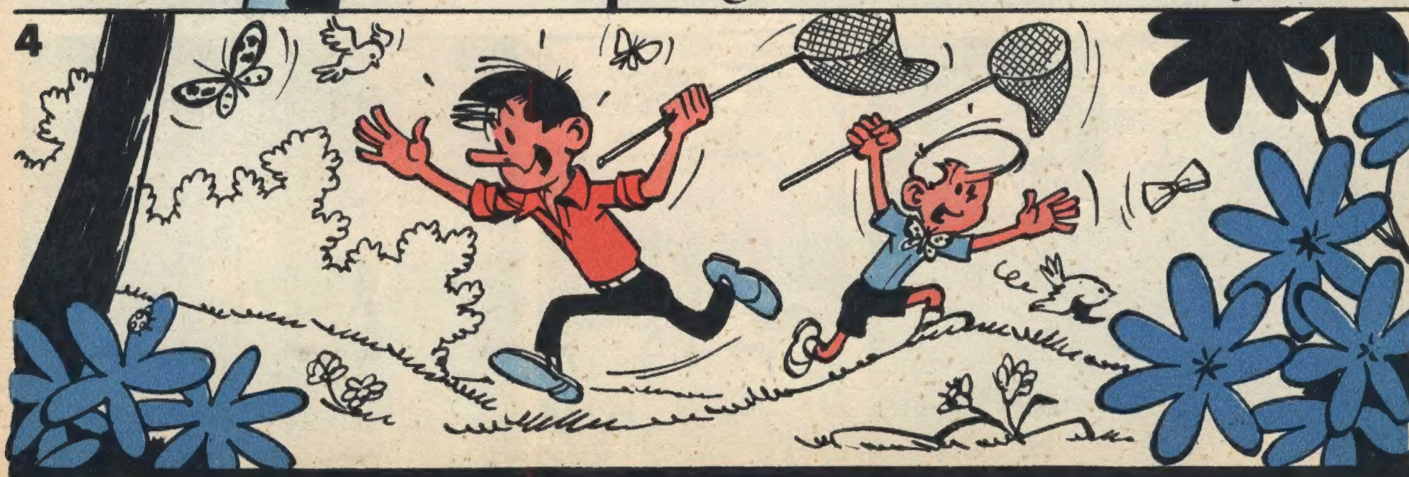
SPEEL MET ONS MEE!

BOB BINN HEEFT NACHTMERRIES











DE OPDRACHT VAN MAJOOR REDSTONE



EEN AVONTUUR VAN HASSAN EN KADDOER

SCENARIO: DUVAL - TEKENINGEN: J. LAUDY

Hassan en Kaddoer willen 527 pond in het koffertje van de majoor leggen, maar deze laatste wordt wakker...

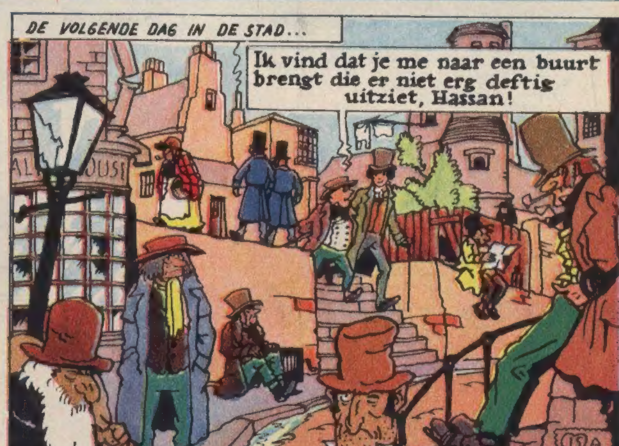








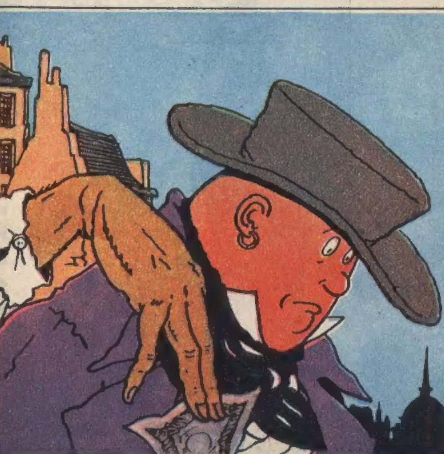














WORDT VOORTGEZET



GELD!

De geschiedenis van de munten

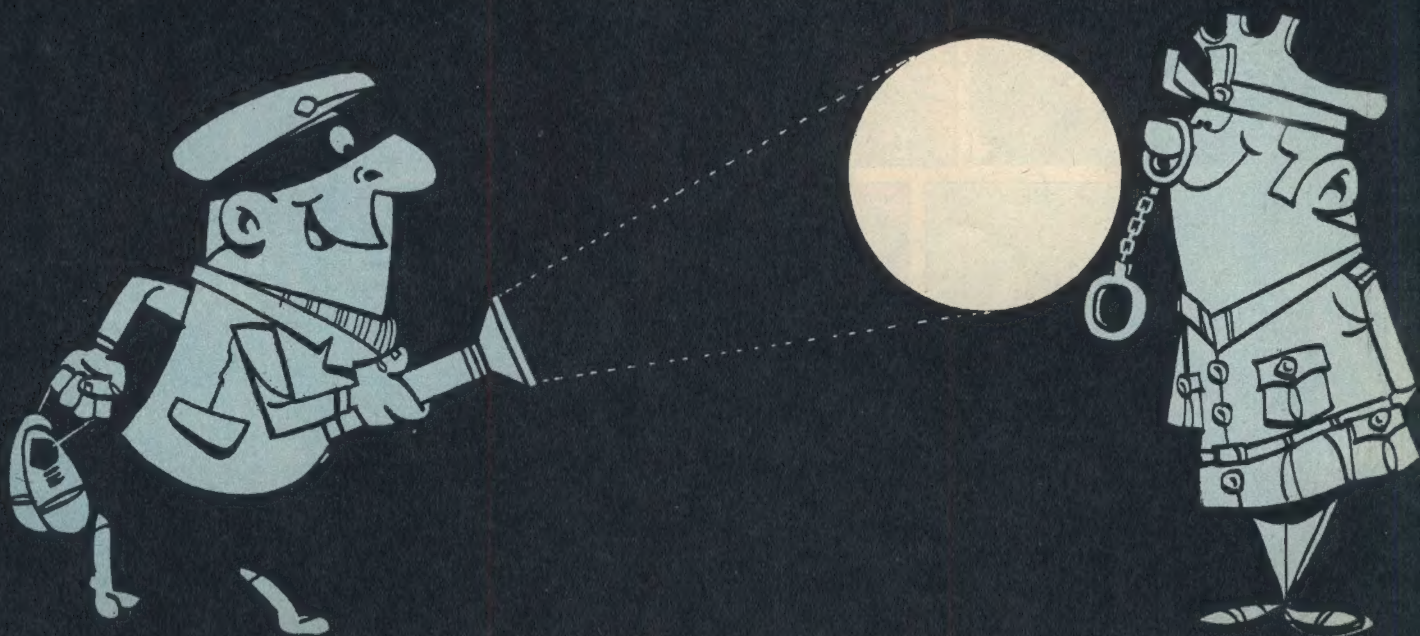
*Er is vandaag de dag geen handel meer mogelijk zonder geld!
De volksmond zegt:
Het geld dat stom is,
maakt recht wat krom is.
Dat is wel waar,
maar je kan nu eenmaal niet zonder geld.
Over de bankbriefjes willen wij het thans niet hebben,
maar wel over de munten,
de ronde metalen schijfjes met een beeldenaar op voor- en achterzijde,
de aanduiding van de nominale waarde,
een kartelrand en randschrift.*

DE RUILHANDEL

LANG, lang geleden bestonden er nog geen munten. Men ruilde de dingen. Als Hans een bijl nodig had ging hij naar Peter en kreeg van hem een bijl in ruil voor een zak gerst. Zo erg praktisch was dat systeem niet en al naargelang er meer mensen op een bepaalde plaats kwamen wonen en de hoeveelheid goederen vermeerderde, moest men trachten de prijs van ieder ding te bepalen. Door prijs verstaat men eigenlijk de waarde van een bepaald produkt ten overstaan van een ander produkt. Men moest een waarde zoeken die niet of dan toch zeer weinig schommelde, een vaste waarde dus. In den beginne hadden dierehuiden een vaste waarde. Men kon de prijs van een bijl, een kar of een halssnoer bepalen in aantal dierehuiden. Het ruilsysteem was daardoor reeds minder primitief geworden.

DIEREHUIDEN EN ZOUT

Men zou de dierehuiden kunnen beschouwen als de eerste munten of de eerste geldwaarde. Naast de huiden hadden ook de dieren zelf een zeer grote waarde. Hoe meer dieren een man op stal had staan, hoe rijker hij was. Soms had graan een vaste waarde en diende om te ruilen. Men ruilde een tafel tegen een bepaald aantal schepels graan. Toen de Spanjaarden in de Nieuwe Wereld kwamen, merkten zij dat de inlandse bevolking voorwerpen ruilde tegen betaling in cacaobonen.



Geri*

DE TRIOMF VAN HET METAAL

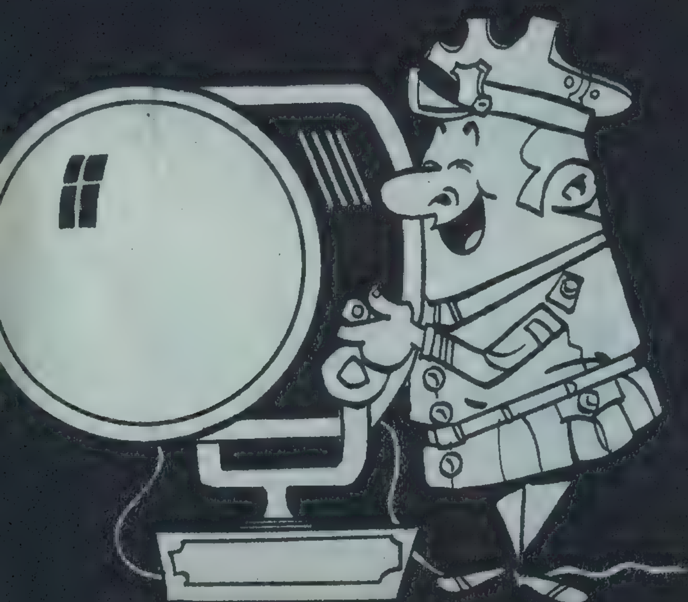
Stilaan veranderde de wereld. Het leven werd ingewikkelder en de mens ontdekte dat het edel metaal toch nog beter was dan dierehuiden, zout of graan. En men leerde de produkten die men kocht te betalen in zilveren of gouden ringen of staven. Het edel metaal werd afgewogen. Nog later begon men uit de zilveren en gouden staven munt te slaan. De eerste munten in Griekenland stammen uit de VIIe eeuw vóór Christus. In de Ve en de IVe eeuw voor onze tijdrekening beheerste Athene de geldmarkt met zijn zilverstukken, met als beeldenaar de Athene-kop en uil. De eerste grote vorst die streefde naar eenheid in het muntwezen van heel zijn rijk was Alexander de Grote. De eerste Romeinse munten dateren waarschijnlijk uit de IIIe eeuw voor Christus. In de keizertijd had alleen de keizer recht gouden en zilveren munten te slaan. De senaat mocht bronzen munten slaan. Karel de Grote (768-814) voerde in West- en Midden-Europa de Karolingse munt in. Het muntrecht werd door de koning uitgeoefend. De belangrijkste munt was het Karolings pond en een pond was verdeeld in 20 schellingen en in 240 penningen. Op dit Karolingse muntstelsel berustten de meeste Europese muntsystemen voor ca. 1800 en het is thans nog in gebruik in Groot-Brittannie, in Ierland en in de meeste landen van het Britse Gemenebest. De geldeenheid is hier het pound (pond), verdeeld in 20 shilling.

Tijdens het Feodaal Tijdperk werden de grote landen in kleine staten verdeeld. Dat leidde tot decentralisatie van het gezag en een volledige verwarring in het muntwezen. Over munten in dit tijdperk uitweiden zou ons echter te ver leiden.

METAAL EN LAPJES ZIJDE

In weet dat ons monetair stelsel gebaseerd is op vertrouwen. Wie een muntstuk in handen heeft, moet werkelijk geloven dat het de waarde heeft die er op staat. Men kan natuurlijk zeggen, dat een zilveren munt ook de waarde heeft van het zilver dat er in is verwerkt. Dit is echter niet meer waar voor het bankbriefje.

Het zijn de Chinezen die 1.000 jaar voor Christus de eerste bankbiljetten hebben in omloop gebracht. Het waren stukjes zijde. De oudste bankjes van Europa waren ronde schijfjes karton, gedrukt te Leiden in 1531.



ZOVEEL GELD in een uitstalraam



Een berg bankbiljetten: een miljoen dollar in bankjes van 1 tot 100 dollar. De directie van een bank uit Memphis (Verenigde Staten) kwam op het idee die hoop geld in het uitstalraam te exposeren om kliënten te lokken. Veiligheidshalve wordt de schat toch bewaakt door een gewapende politieman.



Prachtige gordels, die toebehoren aan de Irokezen Indianen uit Noord-Amerika, dienden als betalingsmiddel. Nog in de vorige eeuw waren die gordels het betalingsmiddel tussen blanke handelaars en Indianen.



De Romeinse soldaten werden vaak betaald in zout en vroeger gold een zoutstaaf gevat in een étui van dierehuid als betalingsmiddel in Congo. Het zout wordt in de tropische landen zeer gewaardeerd. In sommige streken van Ethiopië is het zout nog steeds een betalingsmiddel.

Op Malaya werden in de XVIIIe eeuw deze fraaie uit metaal gegoten dierenbeeldjes als betalingsmiddel gebruikt.

LEES OOK PAGINA 32

VERLOREN IN HET DIEPE-DUISTER...

EEN NIEUWE EPISODE VAN DE WONDERBARE LOTGEVALLEN VAN

TOM LANDEN

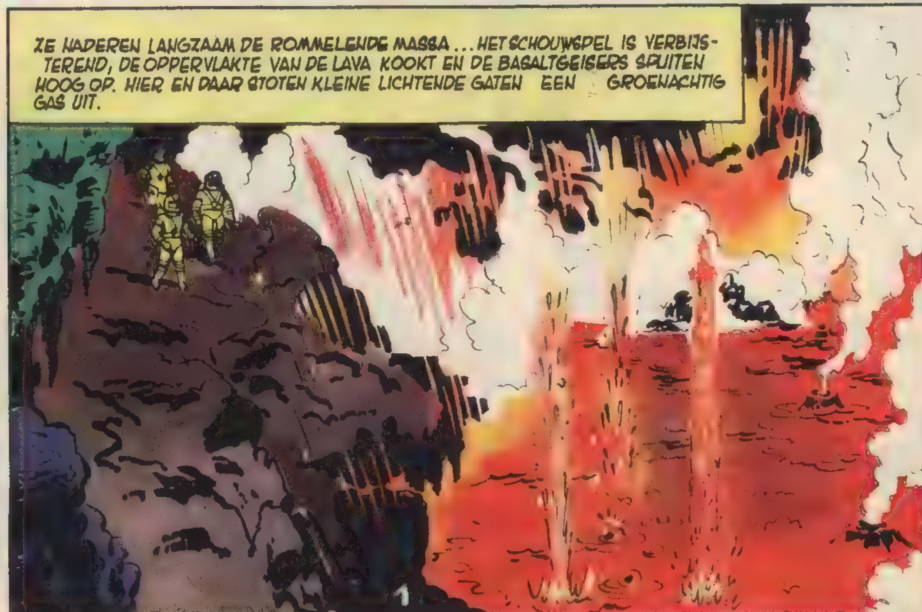


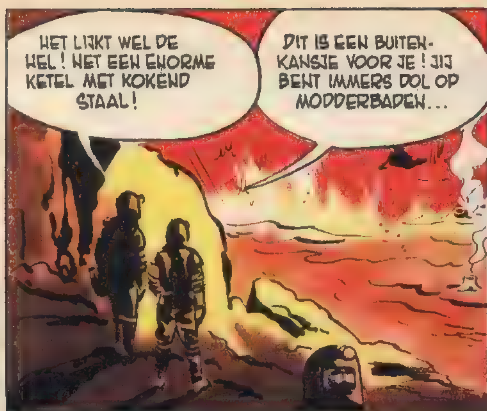






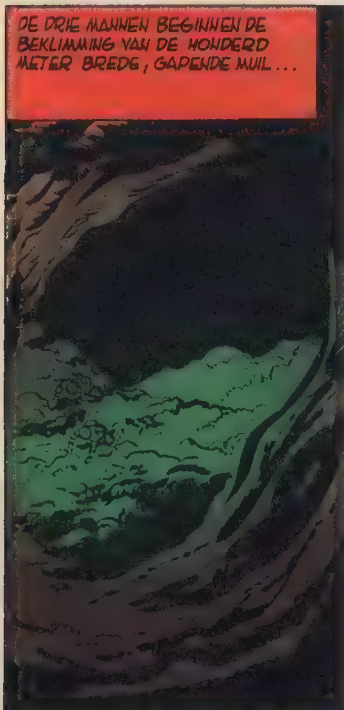





HET LIJKT WEL DE HEL! NET EEN ENORME KETEL MET KOKEND STAAL!
DIT IS EEN BUITENKANSJE VOOR JE! JIJ BENT IMMERS DOL OP MODDERBADEN...

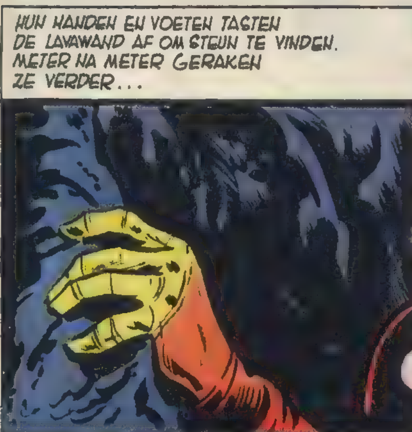

GEKSCHEER NIET, TOM! HET IS GEEN MOMENT OM GRAPPEN TE MAKEN...
TOM! NIC! IK HEB EEN DOORGANG GEVONDEN!


KIJK, DAAR IS DE GANG! DAAR LIGT ONZE REDDING!
LATEN WE HOPEN DAT JE JE NIET VERGIST!


DE DRIE MANNEN BEGINNEN DE BEKLIMMING VAN DE HONDERD METER BREDE, GAPENDE MUIL...


VERDRAAID! HOELANG ZULLEN WE NOG MOETEN KLIMMEN?
AL DIE DODENDE GASSEN VERGIFTIGEN DE LUCHT... DE ROOK, AFKOMSTIG VAN HET MEER, VINDT LANGS DEZE SCHOORSTEEN EEN UITWEG...


TOM, NIC EN MAX VORDEREN SLECHTS HEEL LANGZAAM... HUN ZWAAR PAK EN HET MATERIAAL DAT ZE BIJ HEBBEN HINDEREN HUN BEWEGINGEN.


HUN HANDEN EN VOETEN TASTEN DE LAVAWAND AF OM STEUN TE VINDEN. METER NA METER GERAKEN ZE VERDER...


MAAR NA EEN LANGE INSPANNING...
WE VOLGEN EEN GOEDE WEG! HIER IS HET PLATFORM...


KIJK! EEN RIVIER VAN GESTOLDE LAVA! DIT IS HET EERSTE PLATFORM DAT WE AAN HET EINDE VAN DE GANG MOESTEN AANTREFFEN... NU MOETEN WE DE TOEGANG TOT DE TWEEDE GANG VINDEN DIE ONS NAAR DE OPPERVLAKTE BRENGT.


LATEN WE EVEN RUSTEN, KERELS! IK KAN NIET MEER... NA ELKE BEWEGING MET DIT ZWARE PAK AAN VOEL IK MIJN KRACHTEN VERMINDEREN!
IK BEGRIJP JE, MAX, MAAR ONZE UREN ZIJN GETELD! WE MOETEN AAN ONZE ZUURSTOFVOORRAAD DENKEN... WE MOGEN GEEN MINUUT VERLIEZEN! KOM!


ZOALS JE WIL! IK WAARSCHUW JE DAT IK TOTAAL UITGEPUT BEN... IK SLAAP WAAR IK STA...




HAAAA!
2

















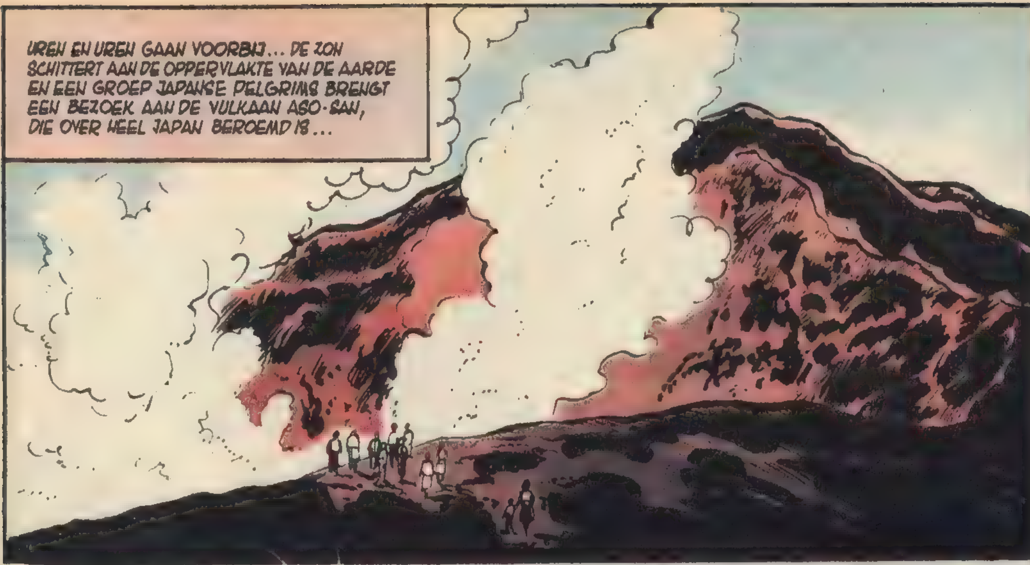






TOM EN MAX ZETTEN HUN UITPUTTENDE TOCHT VERDER TERWIJL ZE HUN VRIEND ONDERSTEUNEN EN ZOEKEN NAAR DE GANG, DIE HEN NAAR DE OPPERVLAKTE MOET VOEREN.

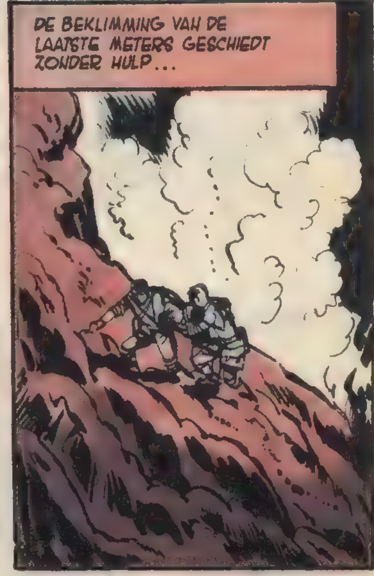






















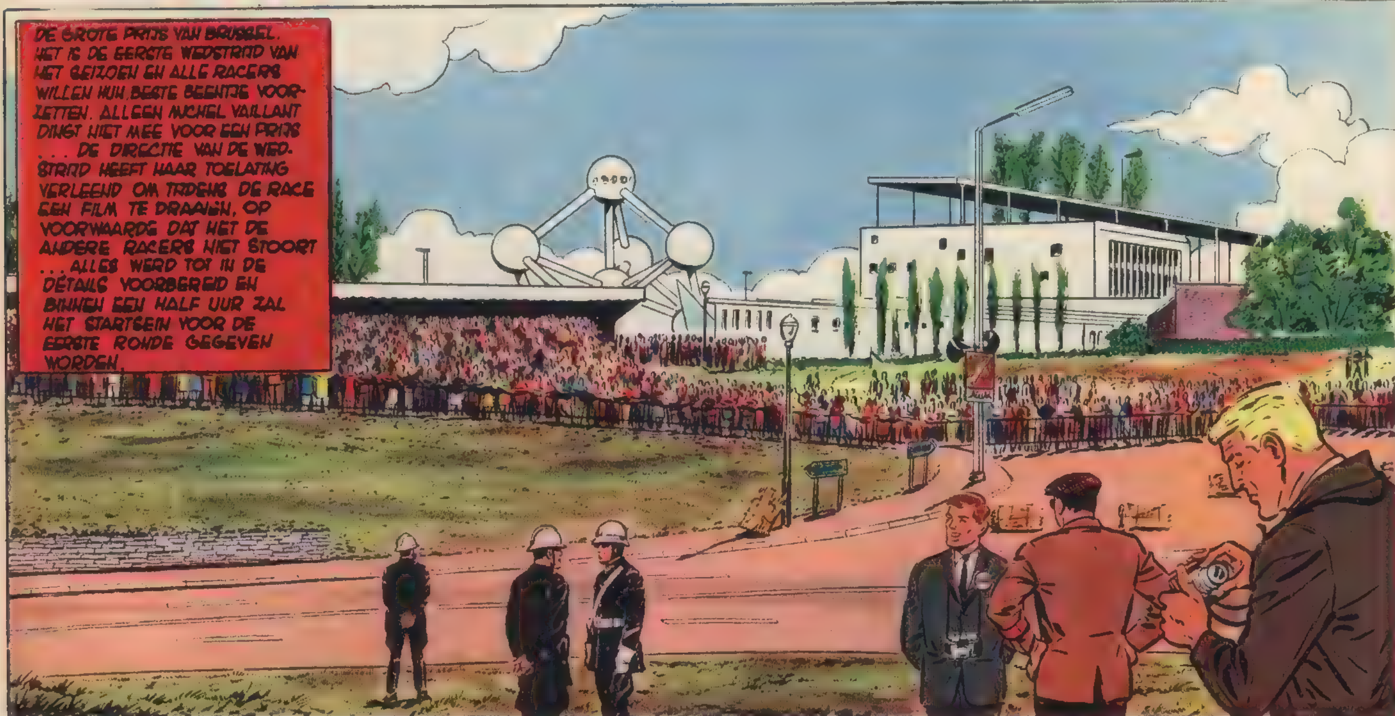
ER STAAN TOM LANDEN NOG EEN HELEBOEL VERRASSINGEN TE WACHTEN...
WANT,
IN ONZE VOLGENDE EPISODE...
?

Michel Vaillant

door Jean Graton

DE WAAG

Enkele opnamen van de Waaghalzen, een film waaraan Michel Vaillant
dens de Grote Prijs va











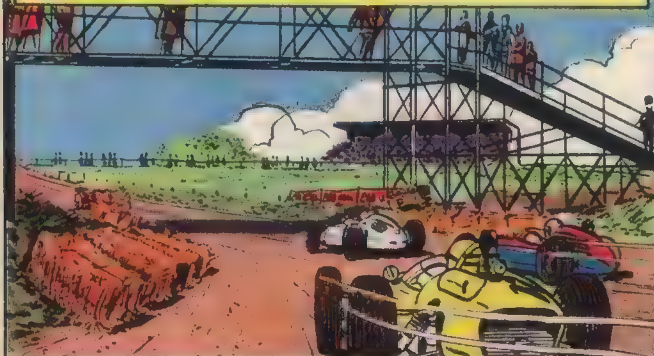
HALZEN

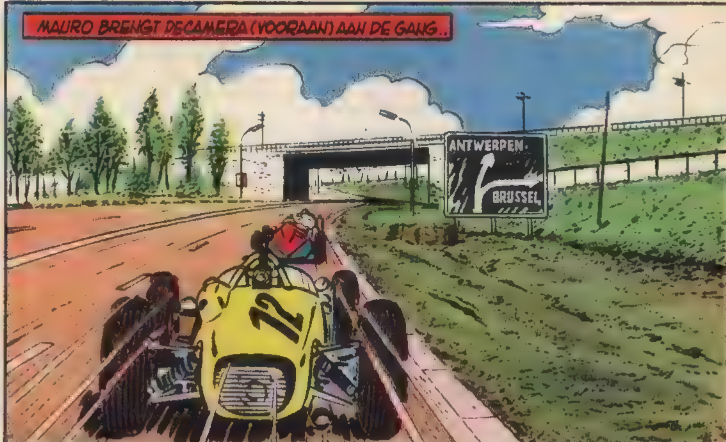


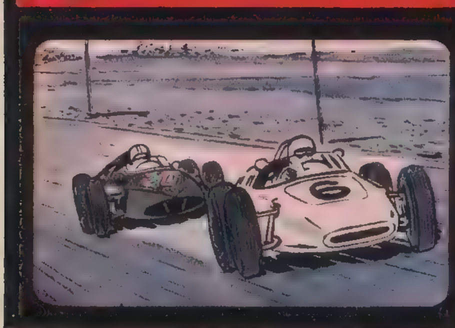
medewerking verleent, zullen gedraaid worden in
ssel

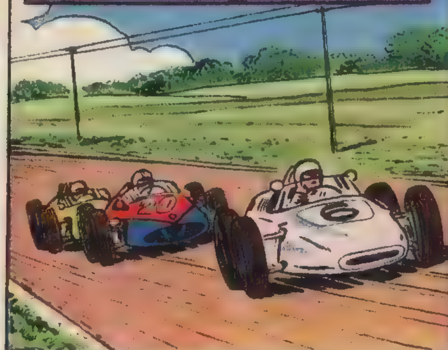


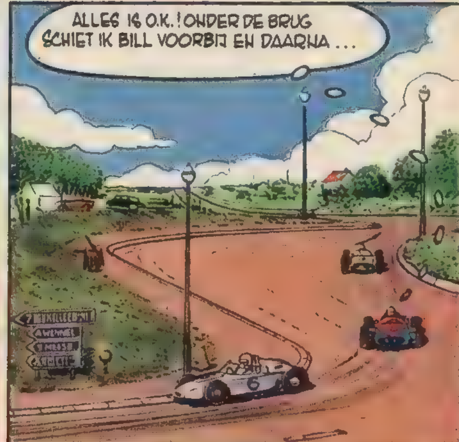


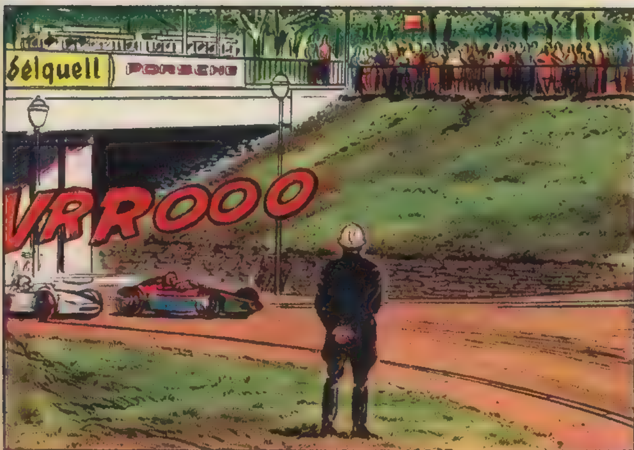


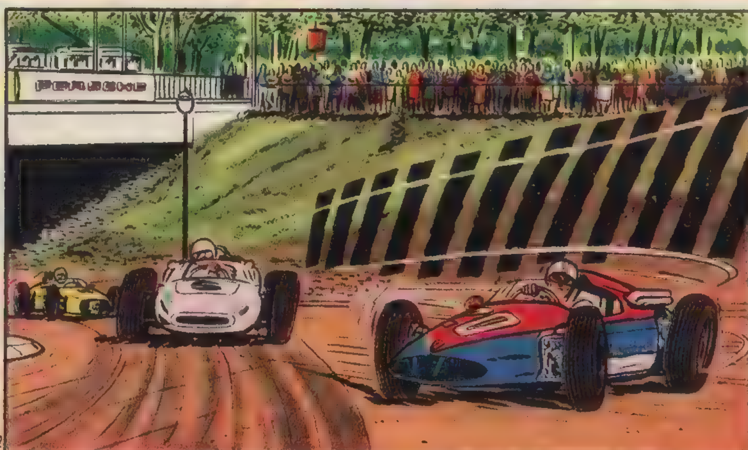


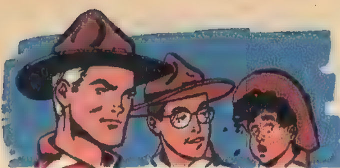






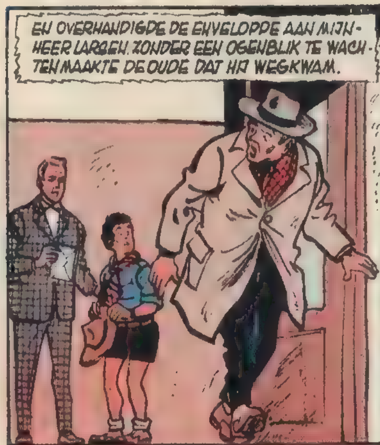





L.L.L. in

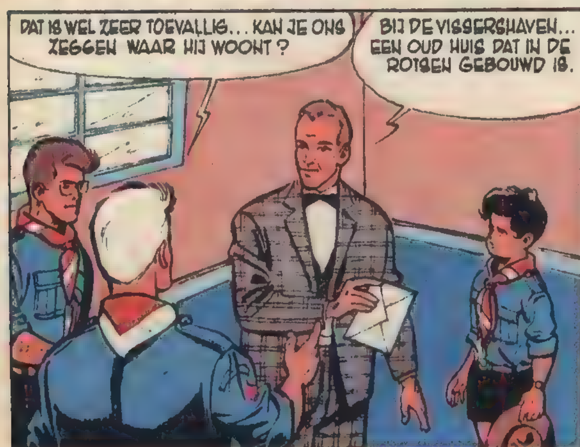
DE WIJZE

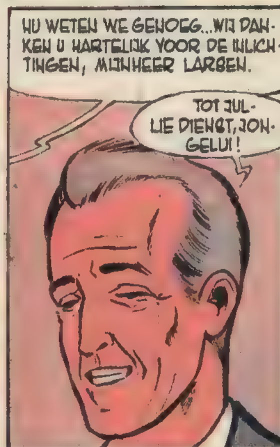

TOEN DE VREEMDE MAN HET DRIETAL HERKENDE BLEEF HIJ PAL OP DE DREMPEL STAAN...

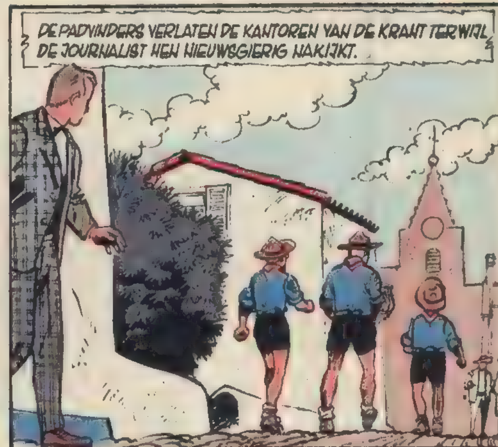

EN OVERHANDIGDE DE ENVELOPPE AAN MIJNHEER LARSEN. ZONDER EEN OOGENBLIK TE WACHTEN MAAKTE DE OUDE DAT HIJ WEGKWAM.

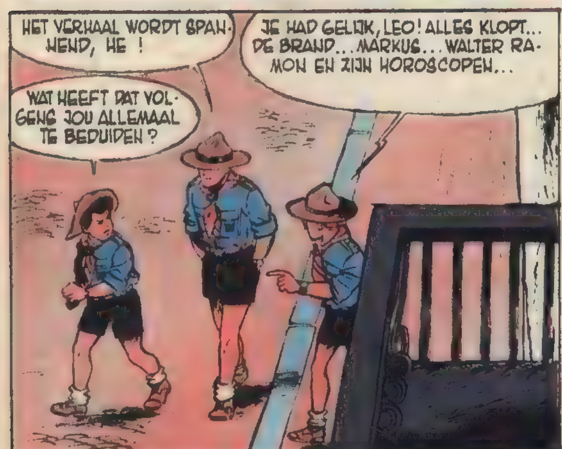

DIE MARKUS IS EEN EIGENAARDIGE KEREL!
KEN JE HEM DUS?


WIJ ONTMOETTEN HEM EVENALS ZIJN MEESTER, MIJNHEER RAMON.
ZO... WALTER RAMON IS DE AUTEUR VAN DE HOROSCOPEN.


DAT IS WEL ZEER TOEVALLIG... KAN JE ONS ZEGGEN WAAR HIJ WOONT?
BIJ DE VISSERSHAVEN... EEN OUD HUIS DAT IN DE ROTSEN GEBOUWD IS.


NU WETEN WE GENOEG...WIJ DANKEN U HARTELIJK VOOR DE INLICHTINGEN, MIJNHEER LARSEN.
TOT JULLIE DIENST, JONGELUI!


DE PADVINDERS VERLATEN DE KANTOREN VAN DE KRANT TERWIJL DE JOURNALIST HEN NIEUWSGIERIG NAKIJKT.

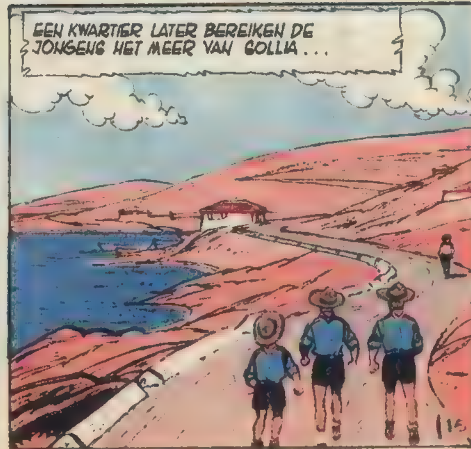

HET VERHAAL WORDT SPANNEND, HE!
JE HAD GELIJK, LEO! ALLES KLOPT... DE BRAND... MARKUS... WALTER RAMON EN ZIJN HOROSCOPEN...
WAT HEEFT DAT VOLGENS JOU ALLEMAAL TE BEDUIDEN?


IK HEB DE INDRUK DAT WE DE RATIONELE UITLEG VAN AL DE GEBEURTENISSEN ZULLEN VINDEN.
INTUSSEN LIJKT ALLES MIJ ZEER INGEWIKKELD EN FANTASTISCH!


VERMITS WE ONZE ENQUÊTE BEGONNEN ZIJN, MOETEN WE OOK DOORZETTEN!
O.K., LEO! LATEN WE DIE RAADSELACHTIGE RAMON EVEN AAN DE TAND VOELEN!
WAT? GAAN JULLIE NAAR DIE...


NATUURLIJK! WAAROM NIET?
WEL... DIE MAN MAAKT MIJ BANG! HIJ DOET MIJ AAN EEN TOVENAAR DENKEN!

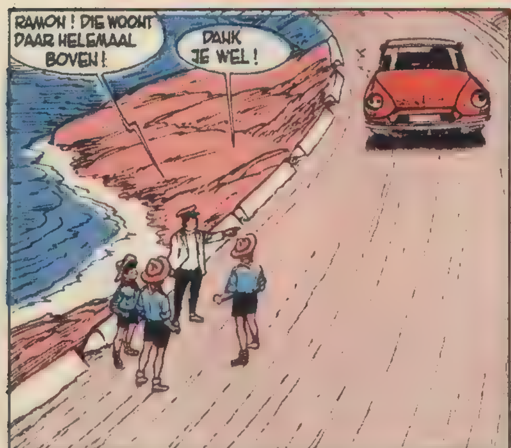

BEN JE BANG DAT HIJ JE IN EEN KIKKER VERANDERT?
MAAK GEEN FLAUWE GRAPJES...


EEN KWARTIER LATER BEREIKEN DE JONGENS HET MEER VAN GOLLIA...

VAN ESBJORG

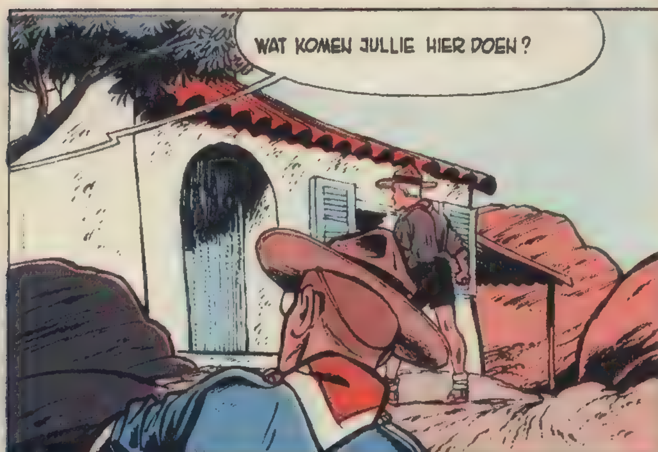
TEKENINGEN: MITTEÏ * SCENARIO: M. VASSEUR

Onze vrienden zoeken het verband tussen de ongelukken die in het dorp gebeuren en de horoscoop in « Het Nieuws van Esbjorg »...













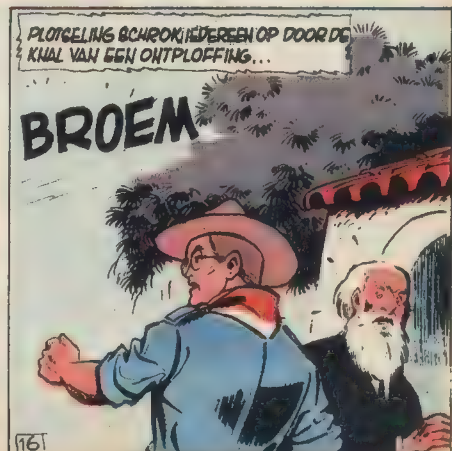












WORDT VOORTGEZET





Verhaal door P. Stephany
Geillustreerd door J.L. Huens

HET HART VAN DE OUDE KONRAD

TOEN het morgen werd voelde de oude Konrad zich zieker. Hij kon niet meer opstaan en dat was de eerste keer. Het leek hem toe dat er iets onrustwekkends, vreemds en ongewoons was gebeurd. Hij wist echter niet wat. Er was helemaal niets veranderd in het ordeloze vertrek, en nochtans was er niets meer precies hetzelfde. Hij keek naar het hem vertrouwde decor, terwijl het langzaam lichter werd. De oude zetel stond daar nog steeds, de zware eikenhouten dressoir, de langwerpige tafel... De oude man bekeek ieder voorwerp, maar zijn blik bleef hangen aan zijn werktafel dicht bij het venster. En eensklaps beefde hij. Hij scherpte het oor en hoorde niets meer... Dát was het dus ! Het uurwerk was stilgevallen...

Konrad was uurwerkmaker en nog de vorige nacht was hij, alhoewel doodziek, opgestaan om een grote pendule op te winden. De grote wijzers schoven hortend en stotend over de wijzerplaat, de slinger tiktakte. Hij was gelukkig geweest. Hij was weer onder de dekens gekropen en had in het donker geluisterd naar die vertrouwde muziek. Ze had hem in slaap gewiegd en hij geloofde een ogenblik dat hij het doel van zijn leven bereikt had.

En nu, terwijl het eerste morgenlicht de kamer binnenviel, moest hij vaststellen dat de klok zweeg. Hij voelde zich zo moe, zo uitgeput en ziek. Het was net alsof met het uurwerk op zijn werktafel, ook zijn eigen hart niet meer klopte.

De huishoudster kwam binnen zoals iedere morgen, en net zoals iedere morgen bracht zij in de plooien van haar kleren de frisheid van de buitenlucht mee. Zij zag niet dat haar meester zieker was en zij merkte ook niet dat hij wakker was. Ze begon orde te maken. De oude man keerde zich om en hij vroeg :

– Hoor je niets ?

– Neen, wat zou ik dan moeten horen ?

De oude Konrad liet het hoofd in de kussens zakken en fluisterde :

– Roep mijn zonen !

– Maar het is nog zo vroeg... Ze slapen nog !

– Zeg hen te komen. Ik moet nog met hen praten...

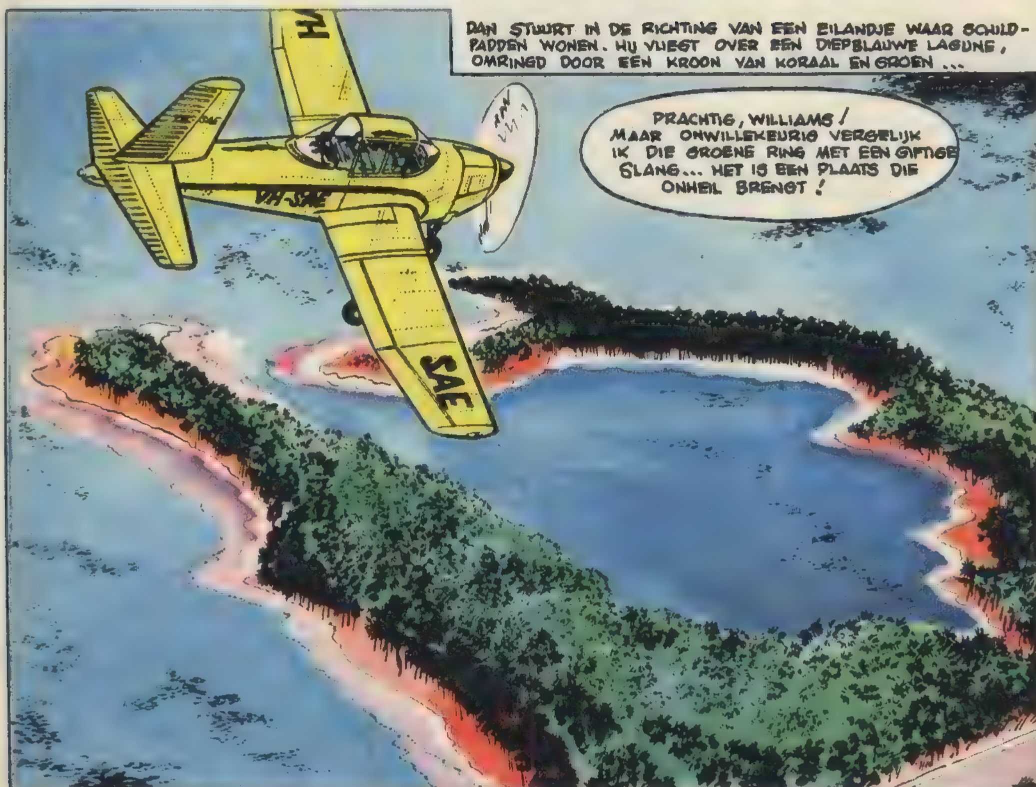
De huishoudster verliet de kamer. Door de ruiten zag de oude man de dag langzaam in de lucht komen. De eerste zonnestralen vielen op de grijze daken. Hij wist dat het zijn laatste dag zou zijn. Hij hoorde de zware stap van de nachtwaker die zijn laatste ronde maakte. Ergens klapte een zweep en belletjes rinkelden helder. Op het binnenplein van het grote hotel Possenhoffen spande de koetsier de paarden voor zijn diligence. Hij zou waarschijnlijk naar Worms rijden. Het leven van iedere dag herbegon en de oude man dacht dat alles voortaan zou voortgaan maar zonder hem. Opnieuw keek hij naar zijn werktafel waarop blinkende instrumenten lagen en de tranen kwamen hem in de ogen. Hij zou moeten sterven zonder zijn werk te kunnen voltooien.

Zijn zonen kwamen binnen : Peter, Erik en Hans. Het waren alle drie flinke mooie jongens en de oude Konrad was er fier op. Hij liep graag met hen over straat, steunend op hun sterke jonge schouders. Dat alles was nu gedaan. Alles, vermits op zijn werktafel het grote zilveren uurwerk niet meer tikte en de wijzers stilstonden.

Kom mee naar pagina 24.

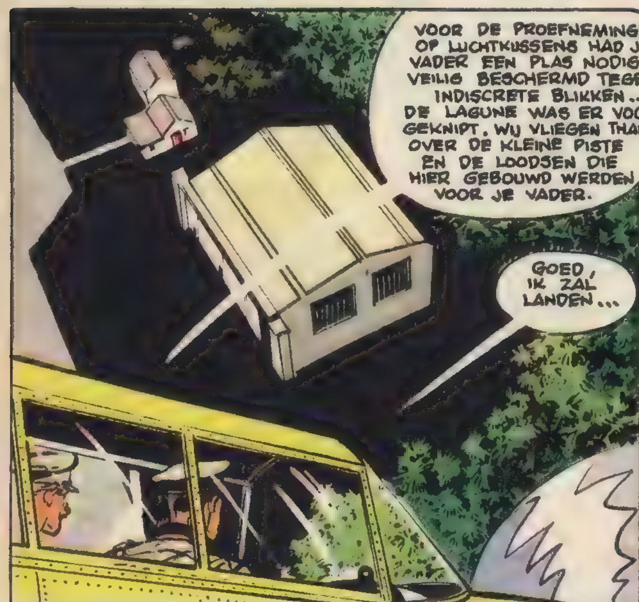
Dan en Williams maken een inspektietocht naar het eilandje vanwaar de Beverley is opgestegen even voor zijn ontploffing...

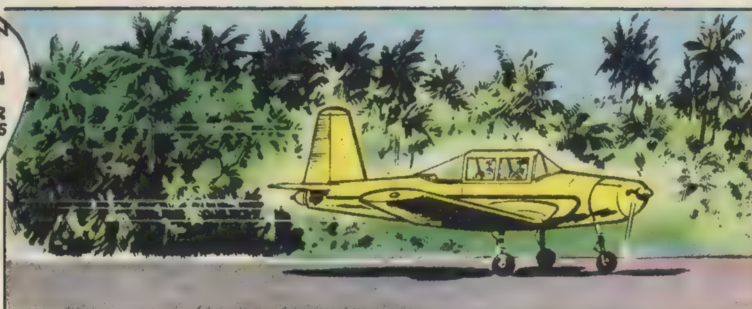
Het Geheim van



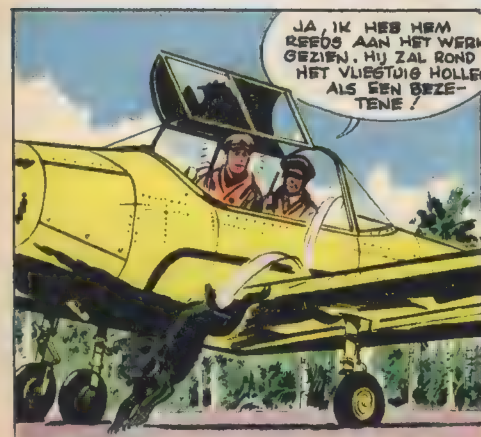
















DAN COOPER

A. Weinberg









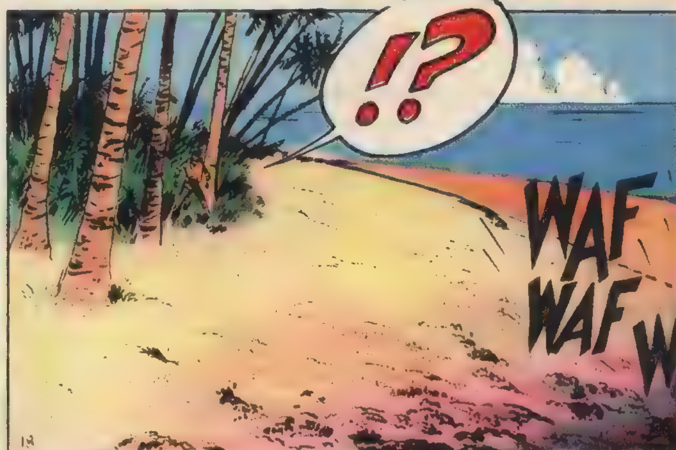












WORDT VOORTGEZET



HET HART VAN DE OUDE KONRAD

Vervolg van pagina 21.

De oude Konrad verzamelde al zijn krachten om zijn zonen zijn laatste wil te dicteren. Dan verdeelde hij zijn bezit tussen hen. Hij was niet rijk. Hij gaf Erik het huis, Peter de akker...

— Hans, jij bent de jongste, zei hij. Ik geef je...

Maar Hans luisterde niet. Hij was aan de voet van het bed op de knieën gevallen en met het hoofd in de dekens weende hij zacht.

— Ik wil niets, vader, zei hij snikkend. Ik wil alleen maar dat je bij ons blijft !

— Dat zou ik ook willen, jongen, zei de man, maar het is God die daarover beslist. Heb moed, Hans ! Ik geef je mijn werktafel met de instrumenten en de uurwerken...

* * *

In gedachten beleefde Hans opnieuw de mooie uren die hij met zijn vader aan de werktafel had doorgebracht. Konrad herstelde de uurwerken en de pendulen die zijn stadsgenoten hem toevertrouwden... Hij droomde er van een klein uurwerk te maken, een uurwerk dat men in de zak van zijn jas zou kunnen steken en overal met zich meedragen. Maar zo ver had hij het niet gebracht. De pendules van de oude Konrad waren zoals alle uurwerken in die tijd groot, zwaar, zeer mooi maar ingewikkeld. Er kwamen hefbomen, slingers en gewichten bij te pas. Soms toonde Konrad aan zijn bezoekers een mooi, groot zilveren ei. Eerbiedig lichtte hij het deksel er van op en toonde fier een kleine wijzerplaat met sierlijke wijzertjes.

— Het tiktakt ! zei hij. Soms toch... Ik heb het al gehoord !

Maar het toeval wilde dat het stil stond wanneer een bezoeker er nieuwsgierig naar keek. De lui haalden dan de schouders op en dachten dat de oude Konrad niet meer goed wijs was...

Hans had er zich nooit veel om bekommerd. Hij meende dat die kleine uurwerken slechts een droom van zijn vader waren, een droom die men niet kon verwerkelijken. Urenlang kon hij echter toekijken en de handigheid en het geduld van zijn vader bewonderen die de kleine raderwerkjes in elkaar stak.

— Het is alsof ik de mensen iets van mezelf laat ! Dat metalen hart zal kloppen, altijd kloppen, tot het einde der dagen...

Maar de uurwerkmaker had zijn werk niet kunnen voltooien en nu was zijn laatste dag aangebroken. Konrad stierf toen de schemering viel. Hij werd twee dagen later begraven. De drie jongens keerden naar huis terug. Het was net alsof het leeg was... Erik en Peter spraken over de erfenis die zij hadden gedaan.

— De akker is vruchtbaar, zei Peter. Ik zal er gerst op zaaien. Ik verkoop het en met de winst kan ik misschien over een jaar of over twee jaar de aanpalende akker kopen... Ik zal rijk worden... Misschien breng ik het wel tot schepen van de stad !

— En ik heb het huis, zei Erik. Ik trouw met Gretel. Ik koop nieuwe meubels en ik laat het gelijkvloers vergroten. Het zal een mooi huis zijn en ik zal kinderen hebben... En 's zondags gaan wij samen naar de kerk en uit wandelen...

Hans zei niets. Hij was de jongste en het was de gewoonte dat de jongste kinderen minder kregen dan de oudste. Hij gaf er helemaal niets om trouwens. Hij voelde zich alleen en hij had verdriet omdat zijn vader dood was en omdat zijn vader zijn oude droom niet had kunnen verwerkelijken.

— Hoe jammer, Hans, zei Peter, dat vader je niet meer kon geven. Wat ga je doen ?

Hans antwoordde niet. Hij liep naar de werktafel en ging op de stoel van zijn vader zitten. Voorzichtig lichtte hij het deksel op van het klein zilveren uurwerk en hij begon er aan te werken. Terwijl hij werkte dacht hij :

— Vader heeft me het beste deel nagelaten : moed, volharding en geloof !

Hans werkte onverpoosd, dag na dag, en op een mooie ochtend, terwijl Peter het land bewerkte en Erik de gevel van zijn woning schilderde, juichte hij van blijdschap. Hij riep zijn broers en toonde hen het kleine, zilveren uurwerk.

— Kijk, zei hij. Kijk en luister !

En iedereen hoorde het tikken van de kleine prachtige mechaniek. Het klonk als muziek en het vulde gans de huiskamer. Het klonk als een levend, kloppend hart.

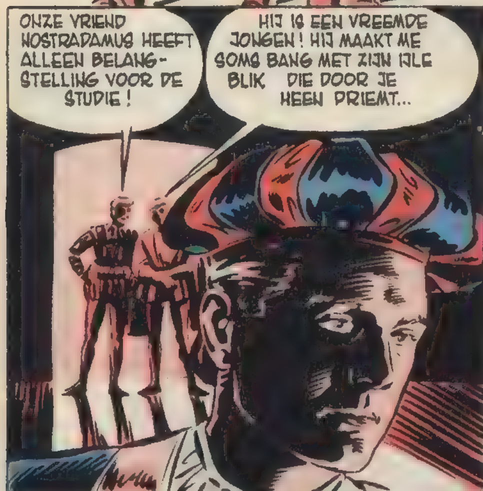
EINDE




DE GEHEIMZINNIGE NOSTRADAMUS
SCENARIO: Y. DUVAL
TEKENINGEN: F. CHENEVAL


VOLLEDIG VERHAAL
IN 1522 VIERDEN DE STUDENTEN VAN DE FACULTEIT VOOR GENEESKUNDE TE MONTPELLIER UITBUNDIG HUN JAARLIJKS CARNAVALFEEST...


NU WORDT HET PAS LEUTIG, MICHEL! VERLAAT JE ONS REEDS?
VERONTSCHULDIG ME! ER WACHT ME EEN WERK DAT GEEN UITSTEL DULDT.


ONZE VRIEND NOSTRADAMUS HEEFT ALLEEN BELANGSTELLING VOOR DE STUDIE!
HIJ IS EEN VREEMDE JONGEN! HIJ MAAKT ME SOMS BANG MET ZIJN ILE BLIK DIE DOOR JE HEEN PRIEMT...


DE MAN ZEI WEL DEGELIJK, HET EERSTE HUIS LINKS NA DE OUDE MOLEN.


IS DAT HET HUIS VAN...
GA ER NIET HEEN, JONGEMAN! DAT HUIS IS VERVLOEKT! HET IS DE WONING VAN DE BEUL!


HIER IS HET GELD, JALMIQUE! HEB JE WAT JE ME BELOOFDE?


IK HEB HET FRIS IN DE KELDER BEWAARD... ZOALS AFGESPROKEN MAG JE ER SLECHTS TOT MIDDERNACHT OVER BESCHIKKEN. DAN MOET IK HET IN GEWIJDE AARDE BEGRAVEN.


EVEN LATER VOOR HET LICHAAM VAN EEN TERECHTGESTELDE...
ARME STAKKERD! NAAL WAT JE GELEDEN HEBT LAAT MEN JE ZELFS NU NIET MET RUST... VERGEEF ME, IK HANDEL IN NAAM VAN DE WETENSCHAP...







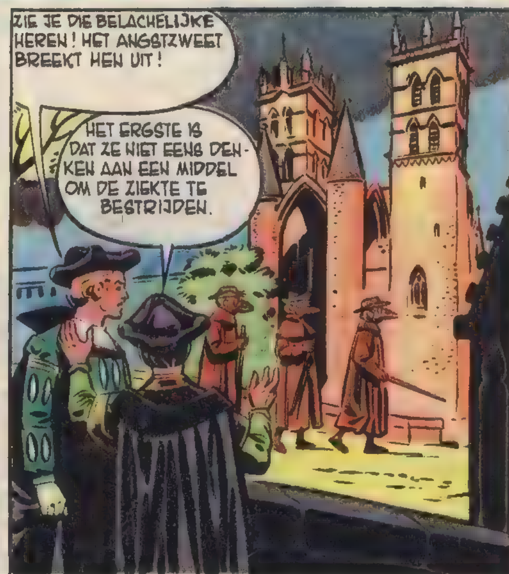






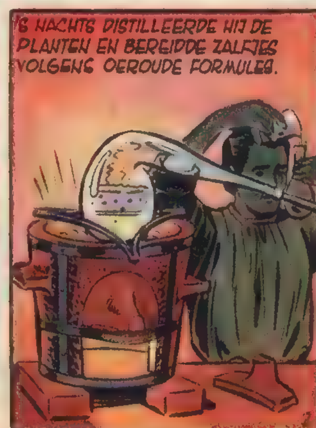




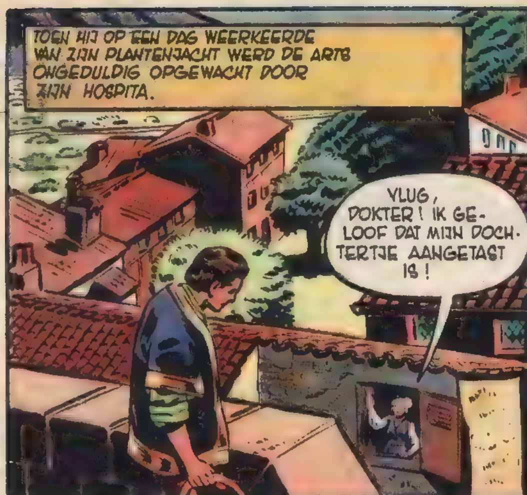








NEEM DIE VIER PAGINA'S UIT KUIFJE. ZE





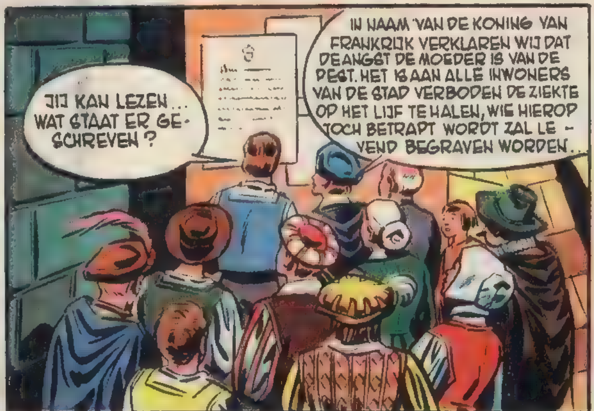




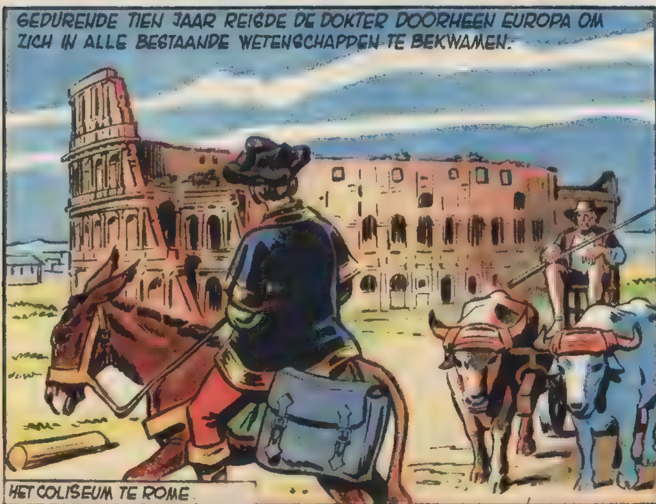










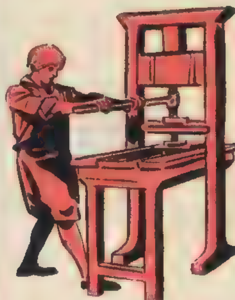






ORMEN EEN PRACHTIGE DOCUMENTATIE !





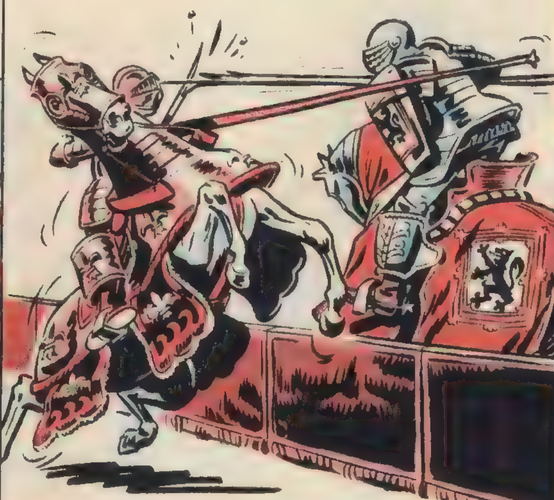




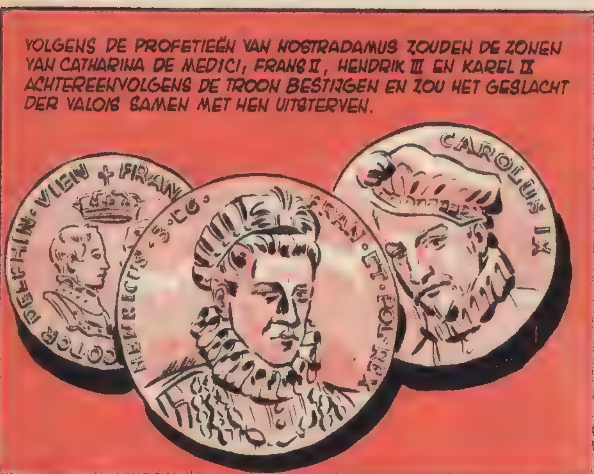


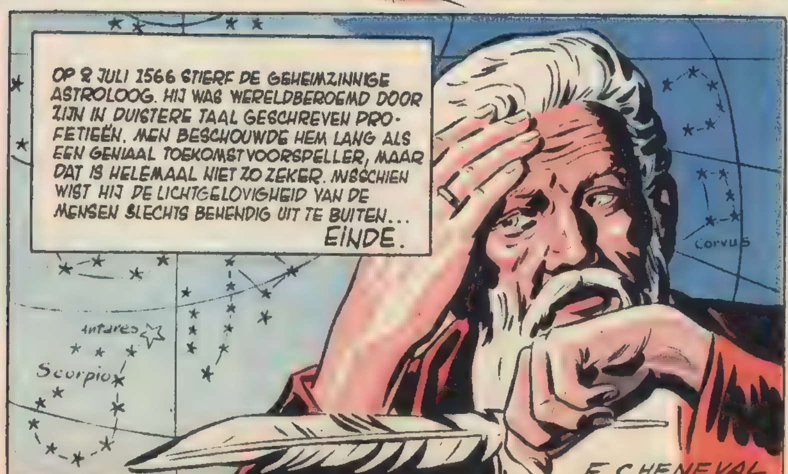






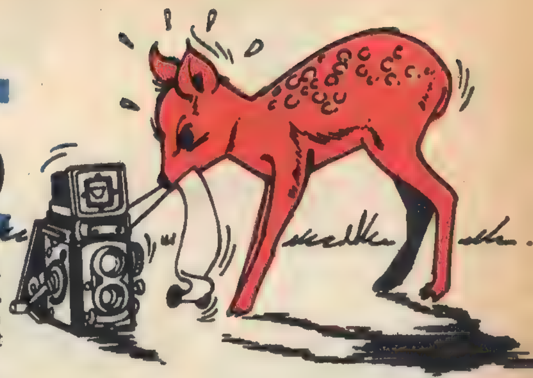






Volgende week : BEAUMARCHAIS

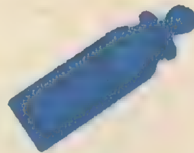
KLEINE BAMBI ONTDEKT DE GROTE WERELD



IN de zoo van Whipshade (een diergaarde uitsluitend voor kinderen) in Engeland ontdekte onze fotograaf een schattige bambi van nauwelijks enkele dagen oud, die parmantig rondwandelde om kennis te maken met de grote wereld en zijn bewoners. Pony's en lama's leken reuzen voor bambi en dat kunnen we ons best voorstellen wanneer we de kiekjes bekijken.
Bambi kan echter best opschieten met zijn grote vrienden en schijnt hun gezelschap op prijs te stellen.
Het kleine sikahert stamt uit de ontoegankelijke oerwouden van Noord-China, Formosa en Japan. Zijn voorouders maakten kennis met Europa in 1890 toen de Japanse keizer een hertenpaar aan de president van de Franse republiek schonk.

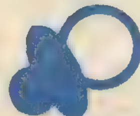


Eerst een zoentje aan oom pony !



Onder het waakzame oog van twee geiten geniet bambi van het lentezonnetje... ▶





Als je zo klein bent moet je de hulp van een grotere vriend inroepen om méér van de wereld te zien ! ▼



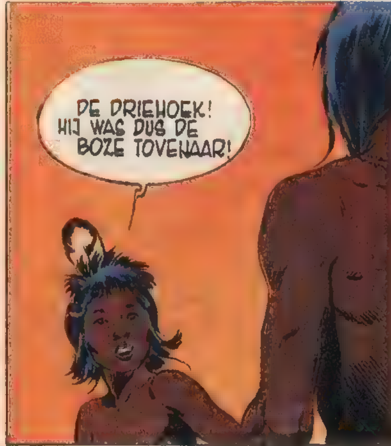


WAPI *en de*

Dank zij de gouden driehoek, ontdekt Wapi wie

ER KWAM EEN KLEINE GOUDEN DRIEHOEK AAN DE HALS VAN LANG GEZICHT TE VOORSCHIJN.







OP DIT OGENBLIK KLONK ER HOORNGESCHAL. DE AANVAL WERD INGEZET! HET UUR VAN DE WRAAK HAD GESLAGEN!



DE BLAUWE TUNIEKEN GALOPPEERDEN IN GESLOTEN RANGEN.

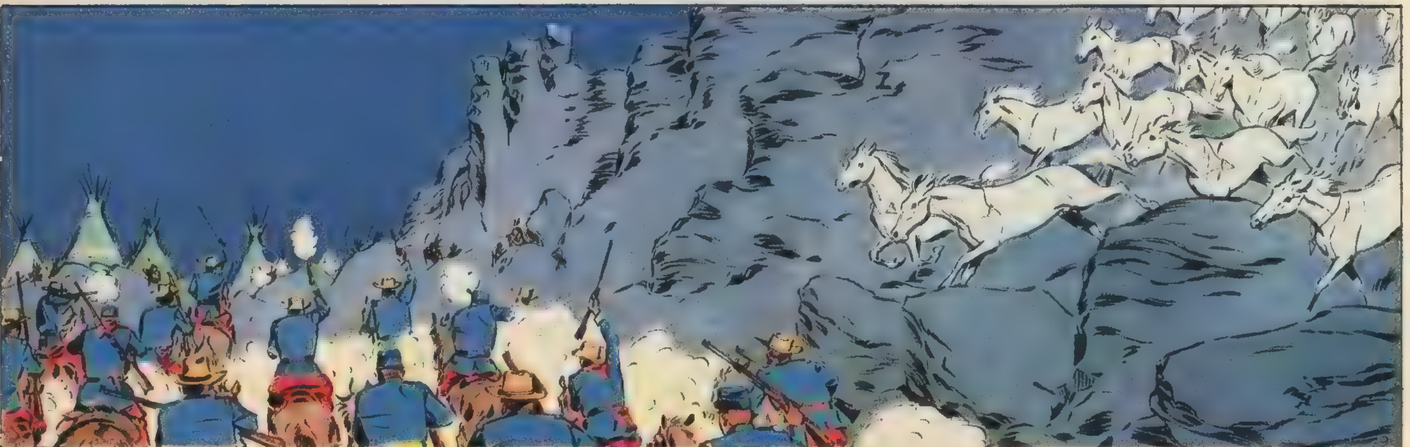


DE STEM VAN DE SJAMAAN BEANTWOORDDE DIE VAN DE VIJAND EN EEN LANGGEREKTE KREET WEERKLONK OVER DE VLAKTE





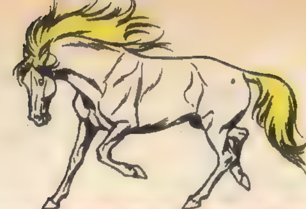




BETOVERDE PAARDEN

TEKENINGEN: PAUL CUVELIER
TEKST: Benoi

…over de witte paarden van de dode stad heerste…



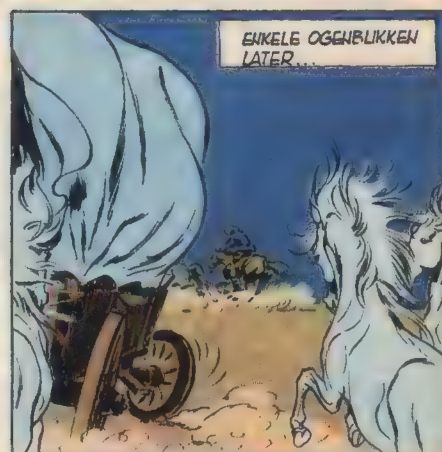
DE STRIJD WAS ONVERBIDDELIJK EN KORT.
DE BLAUWE TUNIEKEN MAAKTEN VAN DE DUISTERNIS GEBRUIK OM TE VLUCHTEN.











TOEN DE INDIANEN VAN HUN EERSTE VERBAZING BEKOMEN WAREN, GAVEN ZE UITING AAN HUN VREUGDE EN DROEGEN WAPI IN TRIOMF ROND.



DE LEDEN VAN DE RAAD VERZAMELDEN ZICH. ALLEEN LANG GEZICHT ONTBRAK OP HET APPEL, DOCH HIJ WERD VERVANGEN DOOR WAH KEE. HIJ HAD IMMERS DE REGENWOLKEN NAAR HUN LAND GELOKT. DE WILGENSTAM VIERDE TOT LAAT IN DE NACHT ZIJN OVERWINNING. WAPI WERD TOT VOLWAARDIG KRIJGER BEVORDERD.!

EINDE



GELD!
(vervolg van pagina 11)





DE WAARBORG IS HET GOUD!

ZOALS wij reeds hebben gezegd is de waarde van het geld gebaseerd op het vertrouwen. Een bankbriefje is op zichzelf niet veel waard. Het is slechts papier. Het krijgt waarde door het vertrouwen dat men er in heeft, maar er is nog een andere waarborg, nl. het goud, het goud dat de staat, die de bankbriefjes uitgeeft, bezit. In theorie kan men een bankbriefje uitwisselen voor zijn waarde in goud. In België worden de bankbriefjes uitgegeven door de Nationale Bank, in Nederland door de Nederlandse Bank.

Wist je dat het woord munten afkomstig is van het Latijn moneta, d.w.z. geld? 's Rijks munt, de instelling waar de Nederlandse munten geslagen worden, is gevestigd te Utrecht, waar reeds in de VIIe eeuw werd gemunt. Het was in 1806 dat koning Lodewijk Napoleon (broer van Napoleon Bonaparte) de Utrechtse munt als munt voor het gehele koninkrijk aanwees.

Waar komt de naam vandaan?

DE namen van de muntstukken zijn zeer vaak verbonden aan een bepaald gewicht, zo bv. de **mina** of **mna**, een oude Griekse munt die ook een gewicht was, ongeveer 324 gr, de **talent**, eveneens oude Griekse munt en gewicht, ongeveer 27 kg en de **as**, gelijk aan een pond koper, later een Romeins koperen muntstukje.

De Italiaanse munteenheid of **lira** (meervoud is lire) komt van het Latijnse libra = pond. De lira is verdeeld in 100 centesimi.

Laten we nou eens even dichter bij huis komen. De **florijn** is een in onbruik geraakte naam voor **gulden**, maar wij hebben nog de afkorting fl of f. De oorsprong gaat terug tot in de XIIIe eeuw. Toen was de florijn reeds de naam van de in Florence geslagen gouden munt. De naam komt van het Latijnse flos, floris, bloem — Florence stad met de leliebloem. De gulden (of florijn) was oorspronkelijk uit goud. Nu weet je meteen waar de naam gulden vandaan komt!

Franc of **frank**, naam van geldeenheid in België, Luxemburg, Frankrijk, Zwitserland, is ontstaan uit de woorden Francorum Rex, koning der Franken, op de eerste gouden frankstukken door Jan II de Goede in 1360 geslagen. Men vertelt ook wel dat frank zou komen van het losgeld, dat eertijds werd betaald om gevangenen vrij of « frank » te kopen.

De **mark** was oorspronkelijk ook een gewichteenheid. Later de benaming van een groot aantal zilveren standaardmunten, die reeds ca. 1500 in Duitsland werden geslagen. Het is de geldeenheid van de Duitse Staat sinds 1873.

De naam **dollar** komt van het Duitse taler en het Nederlandse daalder. De taler was een groot zilveren muntstuk van 29 gr, werd in het Duitse Rijk sedert 1484 geslagen onder de naam Guldengroschen. De waarde was oorspronkelijk gelijk aan een gouden gulden. De naam was ontleend aan een van de meest verbreide soorten, nl. de taler van Joachimsthal, vandaar ook thaler. In Nederland werden de eerste **daalders** geslagen in 1538. De naam bleef in gebruik voor zilveren munten ter waarde van 30 stuiver, die geslagen werden tot in het begin van de XVIIIe eeuw en in omloop bleven tot 1847. Een daalder is nog steeds de benaming van een bedrag van 30 stuiver of 1,5 gulden. In Zuid-Nederland werd de daalder in 1543 ingevoerd als zilveren Karolus.

Peseta is het verkleinwoord van peso, oorspronkelijk gebruikt als aanduiding van een munt ter waarde van 1/4 peso, werd in 1668 de munteenheid van Spanje.



MODEL-LUCHTVAART VOOR IEDEREEN!

De piloten die zich toeleggen op het maken van puike cirkelvluchten zijn erg veeleisend, ze zoeken steeds naar nieuwe en ingewikkelder figuren. Na een poosje zijn ze zelfs niet meer tevreden over de kunstige figuren die ze maakten met een snelheid van 120 km per uur !

Dan komt de techniek op de proppen om de piloten een handje toe te steken. Enkele op het gebied van de modelluchtvaart onderlegde lui kwamen op het idee de vleugels met beweegbare schoepen uit te rusten. De schoepen bewegen in de tegenovergestelde richting van de stabilisator. Tijdens de stijgende beweging van de schoep van de stabilo, daalt de schoep van de vleugel en omgekeerd.

Wanneer het vliegtuig stijgt en men de schoepen van de vleugels neerlaat, bekomt men een extra-ondersteuning van de vleugels zodat ze stijgen. Hierdoor draait het toestel veel korter, de wending gebeurt niet vanuit de staart, doch vanuit een punt van de romp dat dichterbij het zwaartepunt ligt.

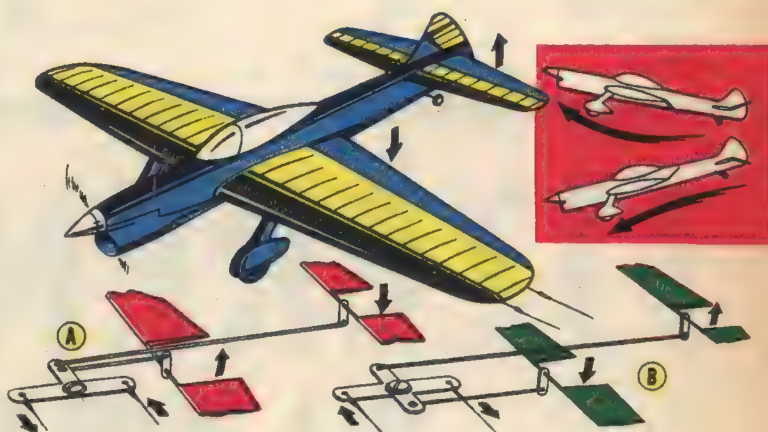
Het toepassen van dit systeem is niet veel ingewikkelder dan dat van het gebruikelijke systeem. Het richtingsroer heeft twee gaten in plaats van één en uit beide openingen vertrekt een stuurdriehoek : de ene voor de besturing van de beweegbare schoep van de stabilisator en de andere voor die van de vleugel.

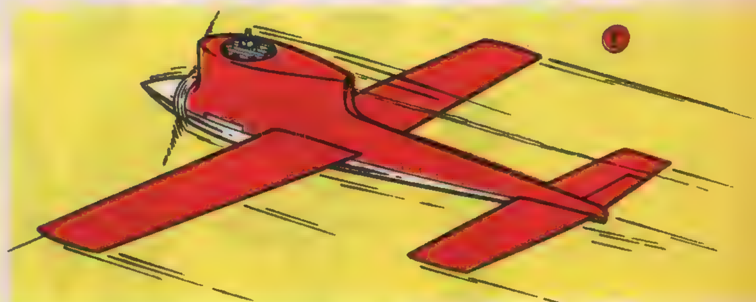
Op de tekening werden twee mogelijkheden uitgebeeld.

1. De twee openingen bevinden zich langs dezelfde kant van de spil.
2. De twee openingen bevinden zich langs beide zijden van de spil.

De hefbomen van de schoepen moeten dus onderaan of bovenaan bevestigd worden.

Met dit systeem slaagden de kampioenen er in hun toestel te doen draaien op de lengte van hun toestel. Men behoudt tevens de volledige controle over zijn toestel. Men kan er rechte hoeken mee maken en haarfijn bepaalde figuren mee uitvoeren.







Men kan over de nauwkeurigheid van de diverse uitgevoerde figuren nog beter oordelen wanneer de toestellen uitgerust zijn met rookverwekkers.

Wisten julie dat men in een bepaalde categorie van de cirkelvlucht de fantastische snelheid van 246 km per uur kan bereiken ? Zulke topprestaties kunnen ondermeer behaald worden met toestel C. Om zo'n hoge snelheden te bereiken mag er niets aan het toeval overgelaten worden. De toestellen worden slechts met één enkele draad bestuurd ! Hoe kan dat zal je je afvragen ?

Daar praten we samen een volgende maal over !

KUIFJE'S CLUB

Vele vrienden kwamen naar de oefenvluchten kijken van de leden van de Kuifje's Club op het groot maneuverplein van Etterbeek.
Het verwonderde ons echter dat er zo weinig vragen gesteld werden. Zijn jullie toch niet verlegen, jongens ? Toe, de senioren zijn heus geen boemannen en vragen niet beter dan jullie in de geheimen van de modelluchtvaart te mogen inwijden !



IJZEREN WILLEM...

EEN BIKKELHARDE NEDERLANDER



Kampioen Wim Van Est op de weg...

WIM van Est, de machtige renner van 't Heike, de Tarzan van de weg, is in maart 39 jaar geworden. Bij een gewone man van die leeftijd treden dan verschijnselen op als een beginnend buikje, een voorliefde voor rustige avonden met kopjes koffie en eventueel pantoffels aan de moede voeten. Wim van Est barst in lachen uit als men daarover begint. Hij, de sportman in hart en nieren, de veteraan met het leeuwenhart gaat de komende maanden de pedalen van zijn stalen ros weer rond « stampen », in de Tour de France, het wielerspectakel, dat hem (nog) niet kan missen en in de klassieker van het jaar, de marathon Bordeaux-Parijs over niet minder dan 557 kilometer.



DEZE geweldenaar uit het befaamde wielerplaatsje St.-Willibrord in Noord-Brabant kent geen mededogen voor zichzelf. Hij heeft al menigmaal kennis gemaakt met de « man met de hamer », die even onverwacht als onverbiddelijk toeslaat op de huiveringwekkende wegen, die de renners zo vaak tegenkomen. De « man met de hamer » is de ongrijpbare bruut, die het sterkste moreel en de hardste spieren weet te treffen, die de schitterendste kampioenen in enkele minuten vermorzelt tot uitgediende stumperds.

Het wonder gebeurde...

Het vorig jaar nog sloeg Wim van Est die schimmige vijand knock-out in de koers van de waarheid, Bordeaux—Parijs. Twee maal reeds had « IJzeren Willem » deze race-der-groten op zijn naam gebracht. De hele wielerwereld had hem verbijsterd gadegeslagen op deze verschrikkelijke afmattingsslag over meer dan 500 kilometer. Ditmaal werd de inschrijving van de Brabantse reus met een medelijdende blik geaccepteerd. Hij, een 38-jarige kon zich toch niet meer meten met de sterke longen van zijn jeugdige rivalen. Maar het wonder gebeurde. Toen er nog zo'n 100 kilometer gereden moesten worden, na een rit in de nacht over de Franse kasseien met talloze beproevingen, kwam de Belgische wielrenner Marcel Janssens naast Wim rijden. « Is het uw bedoeling om te winnen of moet Bobet ?... » Het was toen, dat de man van 't Heike in woede uitbarstte, zijn rug kromde en demarreerde. En even later wist zelfs Jacques Goddet, de grote organisator van de race, dat de Nederlander als overwinnaar in Parijs zou aankomen. Zijn woorden : « Wim, attention, Bobet viendra... » sloegen de laatste twijfels weg. Louison Bobet drukte zijn Nederlandse vriend later bij de finish spontaan de hand. « Je hebt de eeuwige jeugd », sprak hij vol ontzag. Dat de prestatie van Wim van Est tot de verbeelding sprak en vooral het wielerland Brabant in verrukking bracht, is duidelijk als men weet, dat de monsterrit nooit te voren door een Nederlander was gewonnen. Een tweede plaats — in 1897 voor Mathieu Cordang — stond slechts als wapenfeit geregistreerd.

Schrik voor de bergen

De carrière van Wim van Est in de grootste wielerwedstrijd van het jaar, de Tour de France, wordt niet gedragen door topplaatsen in de eindrangschikking. Daarvoor miste « IJzeren Willem » de veerkracht in de bergen. Als de cols van de Alpen en de Pyreneeën de karavaan onder hun vleugels borgen, raakten de stalen spieren van de Brabantse « locomotief » verlamd. Terwijl « berggeiten » als Bahamontes, Coppi, Bartali en Gaul naar boven vlogen, zwoegde hij in het zweet zijns aanschijns over het geblakerde asfalt. En als hij eenmaal op de top was gearriveerd, met minuten achterstand, voelde hij zich als een geslagen hond. Met trillende handen daalde hij dan terug naar de begane grond en menigmaal raakte hij de macht over het stuur kwijt in de verschrikkelijke haarspeldbochten, die het bergtraject van de Tour berucht hebben gemaakt. Eenmaal tuimelde Wim van Est van zijn fiets af in een ravijn, dat hem 70 meter lager op een rotspunt opving. Onze Wim maakte toen geschiedenis door de ontstelde journalisten heet van de naald van commentaar te voorzien. Gewond, maar niet verslagen wenste hij weer op de fiets te klimmen. De Tourdokter moest er aan te pas komen om de bikkelharde Nederlander de onmogelijkheid van verder rijden onder ogen te brengen. De schrik voor de bergen knijpt Wim van Est in elke Tour de keel toe, maar in vlakke etappes denkt hij geen moment aan de risico's van zijn vak. Hij fietst dan als een duivel, probeert weg te springen en zorgt voor een moordend tempo wanneer hij zijn concurrenten vlak achter zich weet. Soms overschat hij zijn krachten. In de jacht op triomf vergeet hij wel eens opzettelijk tijd te verliezen aan de ravitaillering. De rijsttaartjes, kippeboutjes, de bananen en de kaashompen, die hem door ijverige helpers worden toegestoken, versmaadt hij dan om toch vooral geen seconde te verliezen. Maar wielrenners, ook Wim van Est zijn holle-bolle-gijzen, lintworm-patiënten. Zij eten niet tijdens het fietsen, maar zij fietsen tijdens hun maaltijden, die beginnen bij het opstaan en eindigen bij het slapen gaan. En juist die maag van Wim zou in één week de paarden van een kozakken-regiment een laatste rustplaats kunnen verschaffen. De geroutineerde Wim kan zich wel voor de kop slaan als hij op het eind van de rit zoveel last van zijn rommelende maag begint te krijgen, dat hij toch nog de tijdwinst verspeelt. Dan herinnert hij zich weer, dat kracht wil zeggen : massa × versnelling. De versnelling hangt aan de fiets maar die massa moet ge putten uit het gele zakje, waarmee de ploegleider langs de weg staat te zwaaien.

Het zal de reus van St.-Willibrord nu niet meer overkomen, dat hij een wedstrijd verliest door jeugdige overmoed. Hij is wijzer geworden, zo wijs zelfs, dat zijn collega's in Nederland hem hebben uitgekozen als voorzitter van de pas opgerichte vakvereniging voor beroepsrenners. « Vader Willem » overtreft alle vakverenigingsbazen in mildheid en menselijkheid. Dat is ons duidelijk geworden bij de eerste vergadering van de renners, waarbij hij nu zelf eens de man met de hamer was. Het verliep allemaal zo voorspoedig, dat boven de hoofden van alle aanwezige renners spoedig gouden wolkjes glinsterden, waarin dromen over ongevallenverzekering, kinderbijslag, startgelden, onbezorgde oude dag en medisch gedekte pillenslikkerij vaste vormen leken te krijgen. Toen de belangrijkste punten met flitsende demarrages waren genomen, was het de hoogste tijd voor een sterk wielerverhaal, waarmee de voorzitter zich gaarne belastte. « ... Coppi sprintte weg, zwaaide dàg met zijn handje naar Bartali, Kubler, Bobet en mij en riep met zijn stemmetje : Tot vanavond ! Toen we bekàf bij de streep kwamen, stond Coppi, gewassen, geschoren en gekamd op ons te wachten. » De tafel hield tot ieders verbazing stand onder de dreun, die zij van Willems hamer te verduren kreeg.

Zo is Wim van Est, een populaire wielerheld waar hij ook komt, die in bloed, zweet en tranen overwinningen en nederlagen heeft gekend en nog zal kennen.

BEN DE GRAAF



Achter derny's...





Op de piste...





SPAGHETTI

Spaghetti en Prosjoetto hebben elkaar in de trein























DOOR **ATTANASIO**
TEKST GOSCINNY



De ware slokop!

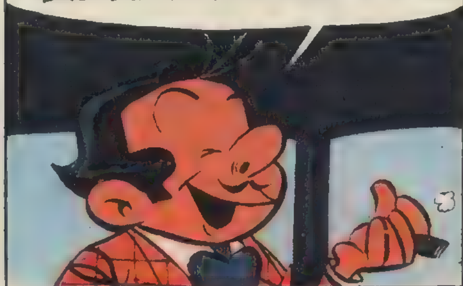
LICHTE Amerikaanse toestellen die voor Europa bestemd zijn, op eigen krachten. Ze worden uitgerust met reservetanken stellen de Atlantische Oceaan te overvliegen. Sommige lichte eerste reis per vliegtuig! Hier zien we een BEECHCRAFT die vrachtvliegtuig van de Duitse Lufthansa verdwijnt.

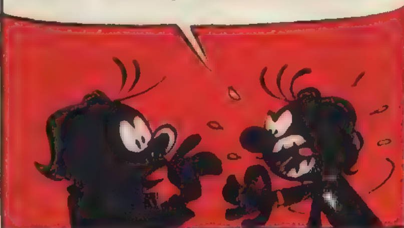


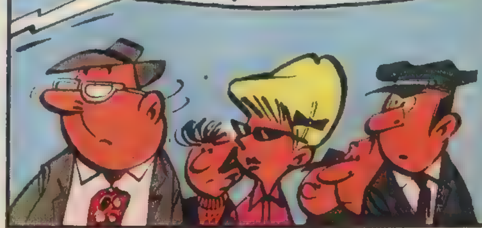


De r

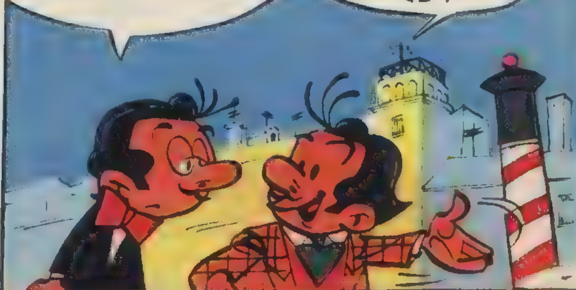
EEN Ame over ee keten vloo motorpech landing ma kwam met de sneeuw was onged toestel moe verloren Er moest e aan te pas tuig uit d De helikop











WORDT VOORTGEZET

Hoog in de lucht

Klaar voor de start !

ALS soldaten op een rijtje zo staan de zestien toestellen te wachten tot ze mogen opstijgen. Dit kiekje werd genomen in de fabrieken Chance-Vought te Dallas in Texas. Het zijn jachttoestellen CRUSADER die voor de Amerikaanse Marine bestemd zijn en waarmee de reuzenkampschepen zullen uitgerust worden. De Crusader is een supersonisch éénpersoonsvliegtuig, zijn straalmotor ontwikkelt een stuwkracht van 12 ton.

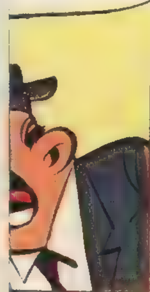
Twee broers !

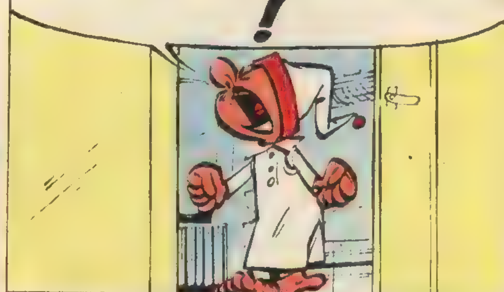
TWEE mooie toestellen die sprekend op elkaar lijken ! We hoeven dan ook niet te vertellen dat ze tot dezelfde familie behoren. Ze werden allebei gebouwd door de Franse maatschappij Dassault : rechts herkennen we de MIRAGE III, een éénpersoonstoestel en links de tweepersoons, MIRAGE IV. Het eerste vliegtuig wordt aangedreven door slechts één straalmotor en kan dienst doen voor aanvallen op gronddoelen, als onderschepjager en als verkenningsvliegtuig. Het tweede toestel is een bommenwerper die aangedreven wordt door twee straalmotoren. Beide toestellen kunnen een snelheid van meer dan 2.2 Mach behalen (meer dan 2.400 km per uur).



SPAGHETTI

Spaghetti en Prosjoetto hebben elkaar in de trei









EEN ARME VROUW NIET





De ware slokop!

LICHTE Amerikaanse toestellen die voor Europa bestemd zijn, maken meestal de reis op eigen krachten. Ze worden uitgerust met reservetanken om hen in staat te stellen de Atlantische Oceaan te overvliegen. Sommige lichte vliegtuigen maken hun eerste reis per vliegtuig! Hier zien we een BEECHCRAFT die in het ruim van een vrachtvliegtuig van de Duitse Lufthansa verdwijnt.

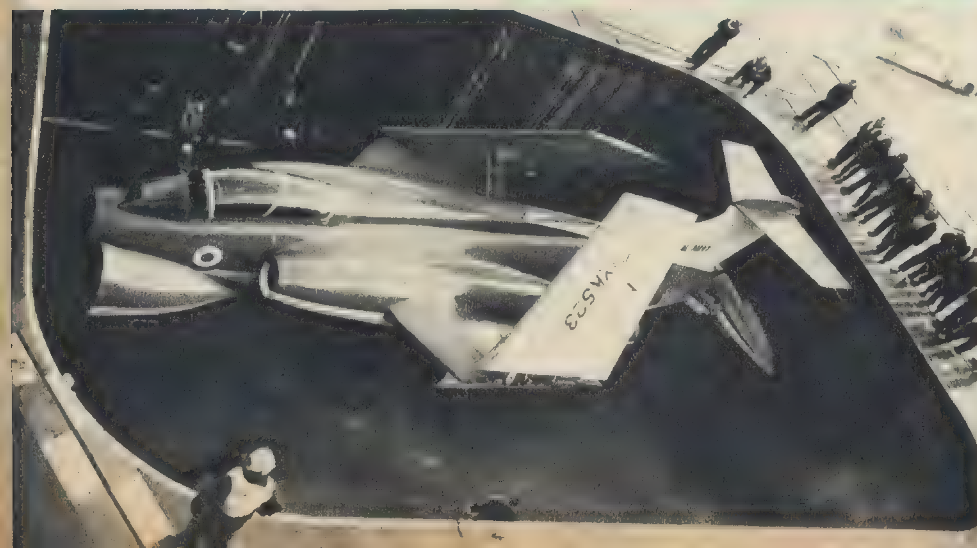


De redding

EEN Amerikaanse piloot die over een besneeuwde bergketen vloog kreeg plotseling motorpech en moest een noodlanding maken. Het vliegtuig kwam met een harde klap in de sneeuw terecht, de man was ongedeerd en zelfs zijn toestel moest niet als hopeloos verloren worden beschouwd. Er moest echter een helikopter aan te pas komen om het vliegtuig uit de sneeuw te halen. De helikopter werkte net zoals een krachtige kraan en het duurde niet lang of daar bengelde het geredde vliegtuig aan een stevige kabel boven de besneeuwde bergtoppen.

ZAKFORMAAT!

WE kennen reeds een heleboel dingen in zakformaat die we handig op een klein plaatsje kunnen wegbergen. Voor de kampschepen is men nu ook op het idee gekomen vliegtuigen te bouwen die zo weinig mogelijk plaats innemen. Vooral de liften van de kampschepen zijn nooit groot genoeg om heel het toestel in het ruim te laten verdwijnen. Net zoals we een zakmesje opplooien en in ons jaszakje stoppen, kunnen nu ook bepaalde vliegtuigen opgevouwen worden. Hier zien we een BUCCANEER, een Engels toestel. De neus, het achterste gedeelte van de romp en de vleugels kunnen opgevouwen worden zodat het vliegtuig een minimum plaats in beslag neemt.





RAYMOND REDING presenteert

JIMMY TORRENT

JARI

in HET 3

De portefeuille van Jimmy werd gevonden in Itali









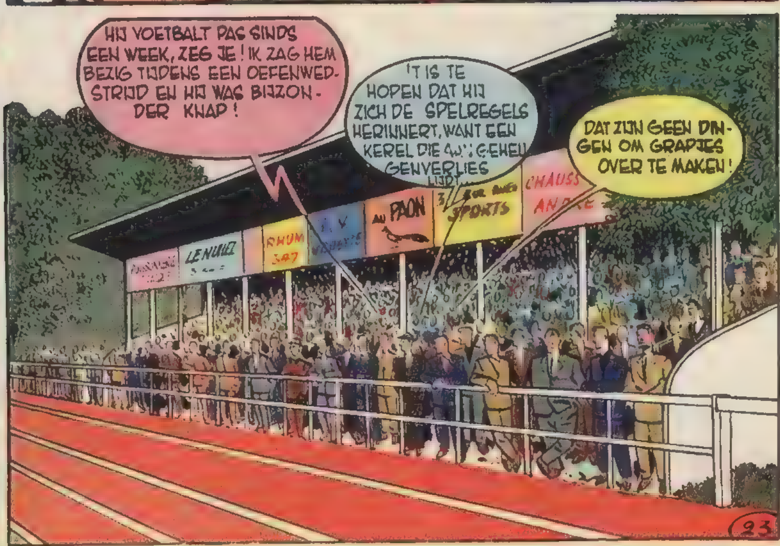












e DOELPUNT



Jari telefoneert naar prof. Louvray...













DE NOODKLOK LUIDT

Roman door Paul Berna
Geïllustreerd door Frans Craenhals

Dank zij de moed en de hulp van iedereen, gaat de nachtmerrie voorbij en kan Château-Milon gerestaureerd worden

HOOFDSTUK 24

sala weet niet welke dag het is

OM vijf uur, toen de eerste bezoekers vertrokken waren, keken Brossay en Corzon naar de lijst van de leerlingen en ze blikten elkaar verheugd aan. Vijf maanden te voren zou niemand dit resultaat verwacht hebben : de kudde was volledig ! De directeur hield geen rekening met de afwezigheid van burggraaf de Chazelles, die in de grond nooit tot de grote familie van Château-Milon had behoord. Hij was altijd een « extraatje » geweest.

DE twee mannen wandelden langzaam naar de zijvleugel van het kasteel om nog eens te kijken of er niets ontbrak en vooral om de triomf te smaken van die heerlijke lenteavond. Toen Brossay uit het Vallière-gebouw kwam en het zware pas vergulde hekken wou sluiten, stopte er een taxi.

Hubert Boisson de Chazelles kwam er uit te voorschijn als een duivel uit een doosje. Met zijn neus als een adelaarsbek, zijn zwart glad gestreken haar, zijn crèmekleurig Shetland-pak en zijn twee koffers in fijn kalfsleer.

— Ja, daar ben ik dan ! zei hij plechtig, terwijl hij de directeur de hand schudde. Ik heb gezworen te verzaken aan de wereld, aan haar werken en pomperijen... Mijn vader wou me doen vergezellen door twee gendarmen, maar het is iets anders, iets dat nog zekerder is dat me bij de hand heeft genomen en naar Château-Milon geleid... U verwachtte me ?

— Ja en neen, antwoordde Brossay, die moeite deed om zijn lachen te verbergen. In ieder geval staat er een bed voor je gereed in de kamer van Vignoles en het menu is bijzonder lekker vanavond. Blijf dus bij ons en als je er in de toekomst behoefte aan hebt eens van lucht te veranderen, zeg het me dan. Dan laat ik je vrij en hoef ik mijn oren niet te laten bevriezen aan de deur van de moestuin !...

— Mijn terugkeer verheugt u niet erg, zei Hubert een tikkeltje korzelig.

— Het spijt me eenvoudig dat je de weg naar het college niet drie jaar vroeger hebt gevonden !

— Drie maanden kunnen wel volstaan om die tijd in te halen ! antwoordde Hubert koud, maar het was alsof hij een beetje weemoed wou verbergen.

Vignoles zag ze vanuit het venster aankomen. Hij verwittigde iedereen en weldra stonden al de jongens in de hall op twee rijen geschaard. Onder de leiding van Charpenne zongen zij een liedje dat speciaal gedicht en getoonzet was voor messire Hubert.

Brossay was halfdood van het lachen. Hij ging naar het kasteel en gomde zelf het vraagteken uit achter de naam van Boisson de Chazelles. Dan keek hij door het open venster naar het prachtig binnenplein van Château-Milon, waar de bloemen bloeiden en de kinderen speelden. De grote angst van december was definitief voorbij en het resultaat van al die ellende was zeer gunstig. Iedereen had het zijne bijgedragen om Château-Milon weer tot leven te brengen.

Op datzelfde ogenblik waren er nog leraars en jongens die naar de gulden hemel keken en hetzelfde dachten. Het gevaar had diepe sporen nagelaten. Het had de sympathie sterker gemaakt en het egoïsme genezen. Het gevaar had aangetoond dat schuwe en bescheiden mensen zeer dapper kunnen zijn.

In enkele uren had Vignoles geleerd van het college te houden. Charpenne had begrepen dat men de diepte van zijn gevoelens niet kan uitdrukken in karamelleverzen, maar wel in de onrust en de bezorgdheid om 'n geliefd wezen. Chomel had domheid en boosheid van zich afgeschud en was in één nacht totaal veranderd. Hubert had eindelijk ontdekt dat de fierheid van de clan meer waard is dan die van een kaste en van een fortuin, en dat de ware vriendschap meer waard is dan al de rest. Al de jongens, van de tengere Kiki Dubourg tot de grote stevige Picard, hadden zichzelf overtroffen. Door hen en voor hen kreeg het college zijn jeugd weer en zijn ziel. Hetzelfde gold voor Sala. Zijn schuwheid was helemaal verdwenen de avond toen hij over de wankele ladder van het Vallièregebouw naar de Mérovéetoren liep. Château-Milon was voor hem de haven geworden waar hij de veiligheid en de sympathie vond, die pasten bij zijn ernstig en bescheiden leven.

* * *

Om zes uur ging Jeantet op bevel van Brossay Kunegonde luiden. Sala was niet naar zijn kamer gegaan en toen hij de jongens door de dreef hoorde lopen, stak hij de neus buiten en vroeg wat er aan de hand was.

— Een uur studie, dat brengt de kinderen tot rust voor het diner ! antwoordde Lacour. De jongens mogen lezen of schrijven, maar ze moeten stil zijn.

Sala ging dus naar beneden, naar de studiezaal. Hij was niet meer bang zoals vroeger en iedereen zat reeds op zijn plaats toen hij binnenkwam. Er heerste een doodse stilte in de zaal, een stilte die geleek op de stilte voor de storm... Sala scheen echter niet onder de indruk. Hij lachte de jongens toe, wipte op de trede en ging naar zijn lessenaar. Hij lette helemaal niet op de grote kalender die achter zijn stoel was opgehan-

gen. Het was Vignoles die van alle kalenders vier maanden had afgescheurd en toen was hij op een idee gekomen...

Sala, in gedachten verzonken zoals altijd, merkte helemaal niet dat hij op de achterste banken een half dozijn leerlingen meer had gekregen en dat die leerlingen zich klein maakten om hun gestalte en hun corpulentie te verbergen. Er was er zelfs één bij met een mooie baard... Sala was nog te naïef om op te merken dat men te voren in het geheim een complot had gesmeed. Hij ging op zijn stoel zitten, klapte het deksel van de lessenaar opeens weer toe. Dat gebaar amuseerde de jonge Kiki Dubourg en nog een paar andere jongens, die het circusnummer met de twee katten van mevrouw Juillet nog lang niet vergeten waren. Sala — die thans zeker van zijn stuk was — kalmeerde ze met een vriendelijk knipoogje. Dan sloeg hij een boek open, dat handelde over de manuscripten van de Dode Zee, en pater Fabien hem had geleend. Het was een goudmijn en Sala verdiepte er zich in. En terwijl hij de manuscripten van de Dode Zee las, werd hij gewiegd door het gefluister van een andere zee, een zee die niet dood was. Slechts zijn onderbewustzijn werd getroffen door het geluid dat van oneindig ver scheen te komen. Het was het gerucht van een kalme zee die in kleine golfjes aanspoelt op een strand waar alleen de goden komen. Dat ging van zoem... zim... Het zim was langer dan het zoem en het was net alsof men de golven tegen het zachte zand hoorde klotsen. Het gezoem zwol aan, het verloor niets van zijn poëzie, maar het kwam het trommelvlies van Sala directer treffen. Hij meende dat het kwam door de opwindende ontdekkingen die hij in zijn boek deed, maar weldra werd de zee woeliger, het gefluister werd een hels lawaai en het klonk vlakbij.

Het zoem-zim zwol nog aan, het kwam twintig mijl ver, sprong over de wal van de Loire en sloeg te pletter tegen de poort van Château-Milon, de muren van het Plessisgebouw en de ruiten van de stille studiezaal.

Sala schrok en meende dat de slechte dagen opnieuw waren aangebroken. Allemachtig ! Daar stonden vijf en twintig jongens arm in arm en zij wiegden van rechts naar links en van links naar rechts, rij per rij, zoem... zim... De kadans was flink geritmeerd en het was net of men de golven van de zee voor zich zag.

— Stop ! Stop of ik maak me boos ! kreet Sala en sloeg hard met de vuist op zijn lessenaar.

Maar het geraas zwol nog aan, het werd een hels tempeest...

— Zoem... zim... zoemden de jongens van Plessis met gesloten mond.

— Zoem... zim... zong Chomel.

— Zoem... zim... kwam daar van achter uit de zaal...

Neen, dat was ongehoord ! Daar stonden waarachtig Brossay, Lacour, Simon, Boris, Corzon en zelfs pater Fabien ! Met de hulp van de acht oudste leerlingen vormden zij de hoogste en de meest woelige golf.

De storm had zijn hoogtepunt bereikt en spleet uiteen in een bulderend gelach. In een oogwenk stond heel de studiezaal op zijn kop. Het was pater Fabien die eerst zijn stem weervond en riep :

— Maar dat zou allemaal niet gebeurd zijn, indien jij je kalender had bekeken !

Sala stond daar als van de hand Gods geslagen. Hij keerde zich om en doorheen de dikke glazen van zijn bril las hij : 1 APRIL. Het bloed stroomde hem weer naar de wangen en Brossay zei lachend :

— Herlees het reglement van Château-Milon. Er is nooit een studie-uur bij de wederopening van de school, mijnheer Sala. Dat moest je toch weten !

De kleine schoolfrik zag rood van geluk. Directeur Brossay verliet waardig en plechtig de studiezaal. Op zijn jas had Kiki Dubourg heimelijk een lange papieren aprilvis gehecht...

EINDE



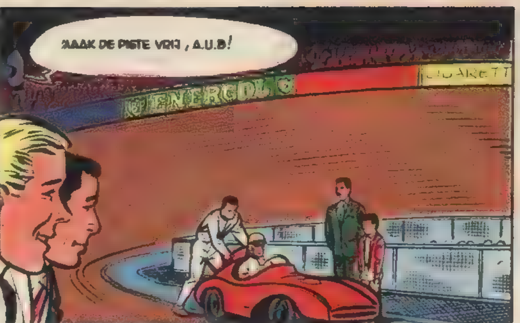
Er is nooit een studie-uur bij de wederopening van de school !

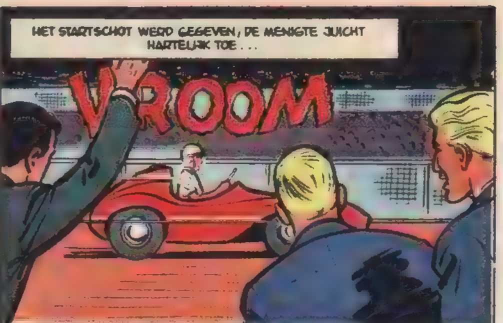
DAT WORDT EEN

KAMPIOEN !

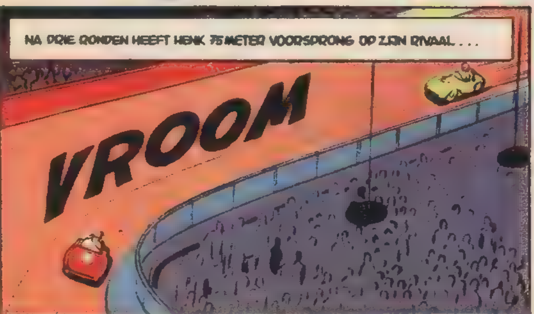
Een boeiend stripverhaal getekend door Jean Graton aangeboden door





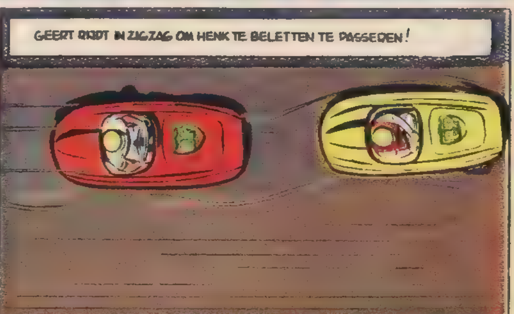








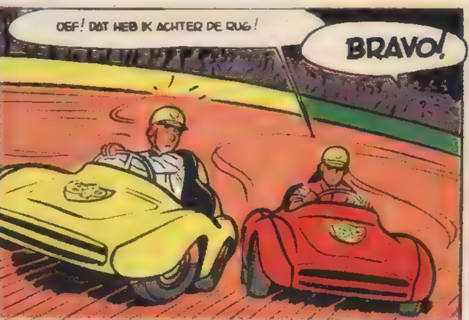




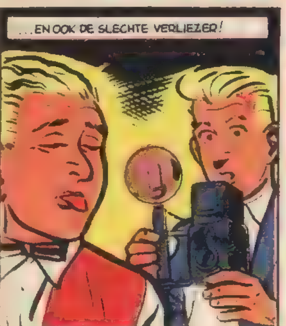




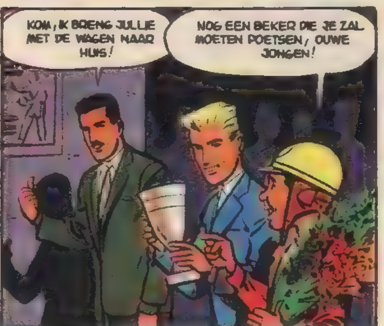




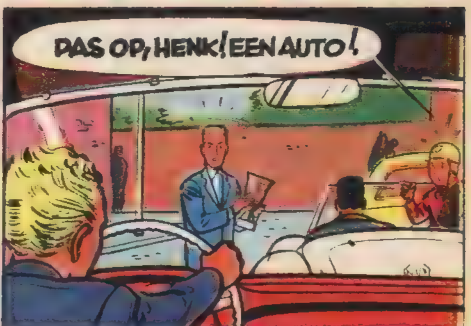












(Wordt voortgezet.)

SPEEL MET ONS MEE
OPLOSSINGEN

1. Bob Binn gaat bergen beklimmen met ceremonieschoenen aan.

2. a) De schaduwen vallen verkeerd volgens de stand van de zon.
b) Kastanjebomen groeien nooit langs het strand.

3. De stekker van het televisietoestel ligt naast het stopcontact.

4. Bobke zit zijn vlinderdasje achterna en een echte vlinder prijkt op zijn hemd.

Het weekblad « KUIFJE » : 17e jaargang ; Lombard Uitgaven, P.H.-Spaaklaan, 1-11 Brussel 7. — P.C.R. 1909.16
Uit.-Dir. : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7.— per kwartaal
KUIFJE - HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965
Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland*	*Canada*	*Buitenland*
3 maanden	120.— F.	f 7.—	$ 2,75	130.— F.
6 maanden	230.— F.	f 14.—	$ 5,50	260.— F.
1 jaar	450.— F.	f 28.—	$ 10.—	520.— F.

PUBLICITEIT publi art 22.56.00

SCHRIJF EENS EEN BRIEFJE

Nicole Maesschalck, Zeemtouwersstraat, 35, Brussel 7, zou graag briefwisselen met een meisje uit België of Nederland, van 13 à 15 jaar. Haar hobby's zijn : muziek en sport.

Paul Kindermans, Bredestraat, 69, Aalst, zoekt een correspondent van ± 16 jaar uit om het leven welk land. Paul interesseert zich vooral voor sport, moderne muziek, film en Romeinse geschiedenis. Men mag hem schrijven in het Nederlands, Frans of Engels.



GRATIS

Vermeer van Delft : **Een glas wijn.** *Een van de reproducties uit de collectie « De Meesterwerken van de Schilderkunst » 18 reeksen van 5 schilderijen in kleuren. Per reeks: 200 Kuifje's punten.*

De KUIFJE'S BON schenkt je eveneens :

De **AARDRIJKSKUNDE** in **KLEURENFOTO'S** — België (2 delen) — Europa (4 delen) — Amerika (1 deel is reeds verschenen). 67 reeksen kleurenfoto's.
Per reeks : 50 Kuifje's punten.

De GESCHIEDENIS VAN DE WERELD
33 reeksen van 15 chromo's. Per reeks : 50 Kuifje's punten.

De **KUIFJE'S CHROMO'S** : Luchtvaart - Luchtschepen - Marine - Automobiel. 46 reeksen mooie chromo's gepresenteerd door Kuifje
Per reeks : 100 Kuifje's punten.

DE KUIFJE'S BON IS EEN WAARDEVOL GESCHENK OP DE KWALITEITSPRODUCTEN : Victoria — Materne — Colgate — Palmolive — Prosmans — Clé d'Or — Hacosan — Pana — Nosta — Vulpen Le Tigre — Palmafina — Ju'cy & Whip — Vandenheuvel — Kuifje's Fruit — Lombard uitgaven — Toselli.

Stuur je punten naar de **KUIFJE'S BON,** P. H. Spaaklaan, 1-11, Brussel 7 of kom ze ruilen in de **KUIFJE'S WINKEL** (zelfde adres) of in een warenhuis **A L'INNOVATION.**



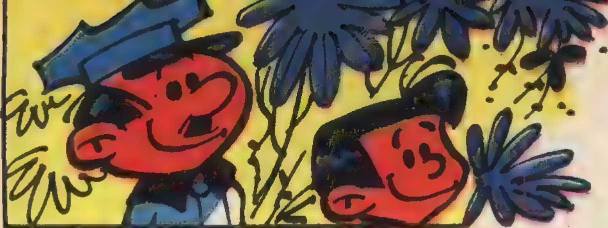
Reims 1952

Sinds de start op kop, gaat de Gordini nr 4, na achtereenvolgens de aanvallen van Ascari, van Farina en van Villoresi te hebben afgeweerd, als overwinnaar over de eindstreep. Bestuurd door een grote thans verdwenen Franse kampioen, heeft de blauwe wagen van de Franse stal gedurende 3 uur een snelheid ontwikkeld van gemiddeld 170 km/u. Die schitterende Franse overwinning was aanmoedigend, maar nochtans zijn sinds lange tijd de blauwe wagens uit de grote autokoersen verdwenen.

1° Over welke gebeurtenis gaat het?
2° Welke Franse kampioen betreft het?

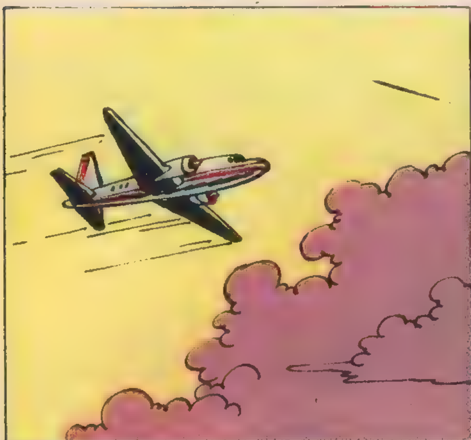
Proef nr 5

uit te knippen en zorgvuldig te bewaren



PECHVOGEL

Onze vrienden vertrekken naar Dodoland om er een gorilla







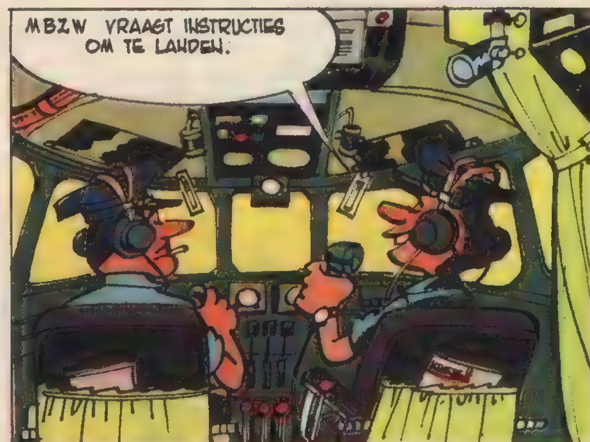




NA ETTELIJKE TUSSENLANDINGEN ZIJN PROFESSOR KOOLZAAT, PECHVOGEL, WIMPI, HENK, KAPITEIN FLOP EN BLUMM DE ENIGE PASSAGIERS DIE OVERBLIJVEN.







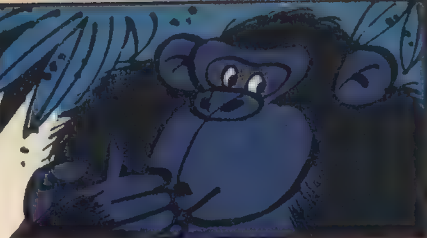


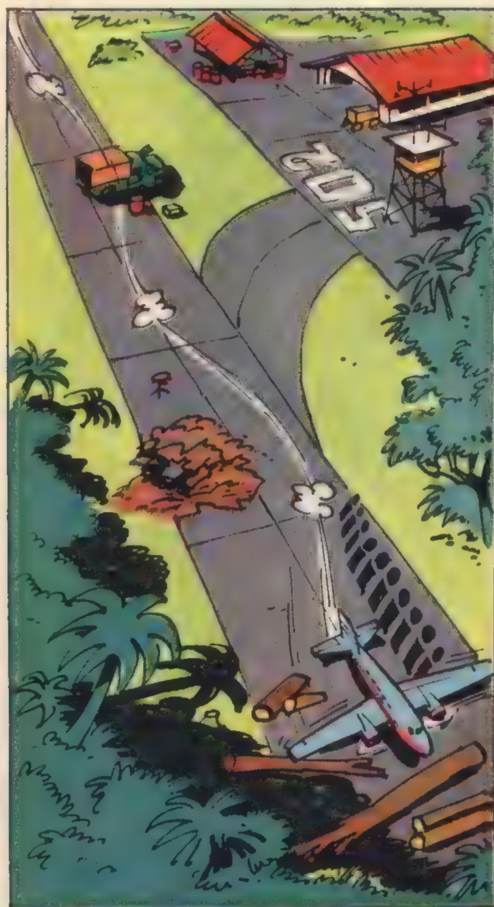




en de GORILLA

ngen. Zij weten niet dat zij achtervolgd worden..







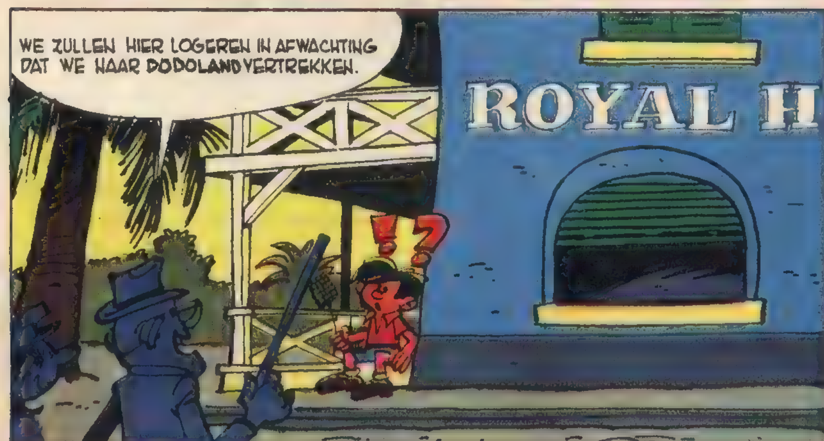






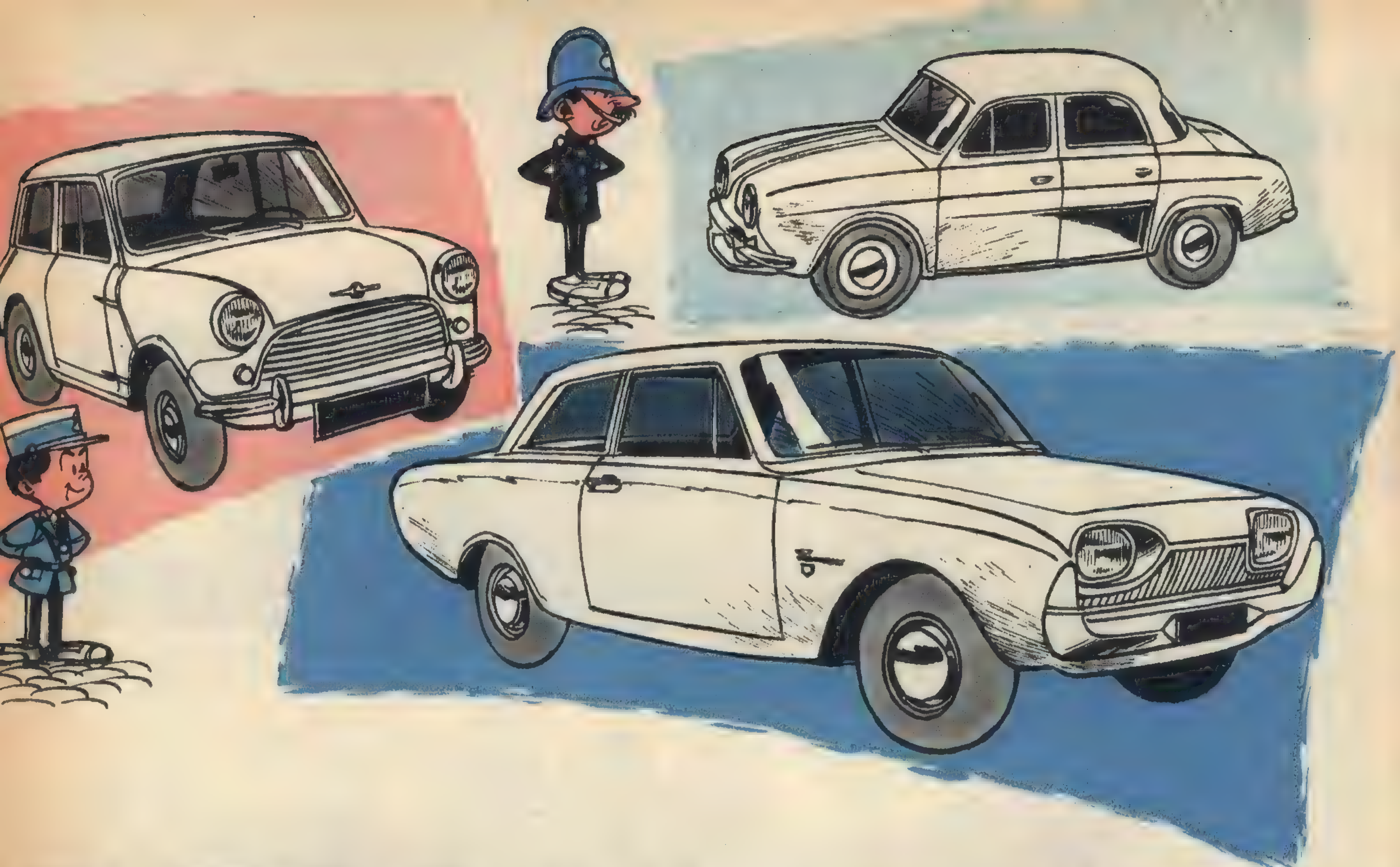








WORDT VOORTGEZET



7.500 kilometer a

CITROEN 2 EN 3 PK

De Ami 6

DAT Citroën geen platgetreden paden bewandelt, maar steeds andere wegen opgaat weet iedereen. Telkens er een nieuwe Citroën op de markt komt, kijken technici en automobielliefhebbers reikhalzend uit om te zien welke nieuwigheden de wagen heeft : de carrosserie, de motor, de vering of de versnellingen ? Iedereen kent reeds de Ami 6, een verbeterde uitgave van het Lelijke Eendje. In de neus van de wagen vinden wij de luchtgekoelde 2 PK flat twin motor terug. De cylinderinhoud werd op 606 cc gebracht en het vermogen op 22 PK bij 5.000 toeren per minuut. Fiscaal zijn er echter maar 3 PK. Het comfort is uitstekend,, alhoewel men niet de afwerking mag verwachten van de DS of ID. De « kikkerpoten » werden overgenomen van de 2 PK, maar er werden wel enkele verbeteringen aangebracht aan de vering, zodat het deinen en het huppelen, typisch voor de 2 PK, zijn weggewerkt. De kruissnelheid bedraagt ongeveer 100 km per uur. De versnellingen zijn goed geregeld, de remmen werken progressief en zacht. Wist je dat men de zittingen van de Ami 6 kan uitnemen ? Men kan er twee makkelijke ligbanken van maken. De rugleuningen zijn verstelbaar.

De 2 PK

Het Lelijke Eendje is onverslijtbaar. Het is de utilitaire wagen bij uitstek. Zeer zuinig, sympathiek, makkelijk in de stad en op het platteland. Wanneer de zon door de wolken piept en men schuift het dak open, voelt men zich een koning te rijk.

De automobilisten met snelle reflexen zullen zeggen dat het de motor van de 2 PK toch aan kracht ontbreekt. Het ideale wagentje zou zijn : een 2 PK Grand Luxe, uitgerust met de motor van de 3 PK... maar dan met een 3 PK-motor die iets krachtiger is. Waarom niet ?

Het is best mogelijk dat wij zulke Lelijke Eendjes eerlang op de markt zien komen.

Wil je meedoen aan een rally ?

Twee kleine wagens zijn uiterst geschikt voor een rally : de Renault 1093 en de Morris-Cooper. Beide wagens hebben de carrosserie behouden van de gewone kleine seriewagens, maar de motor werd opgefokt en daardoor zaaien zij op de wegen heel wat verwondering en ook... bewondering !

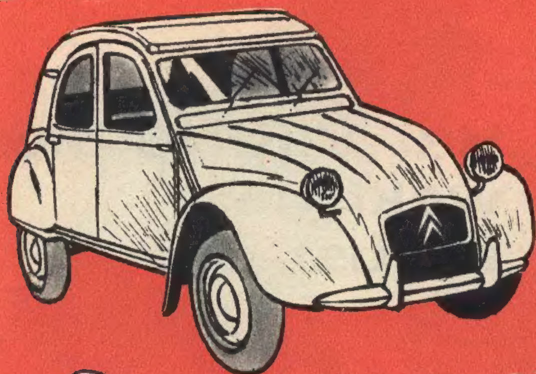
De Renault 1093

Onder de benaming *Dauphine 1093* heeft de Regie Renault een opgefokte versie van haar Dauphine op de markt gebracht. Uiterlijk onderscheidt zich de wagen van het gewone type door twee blauwe banden die van voren naar ach-

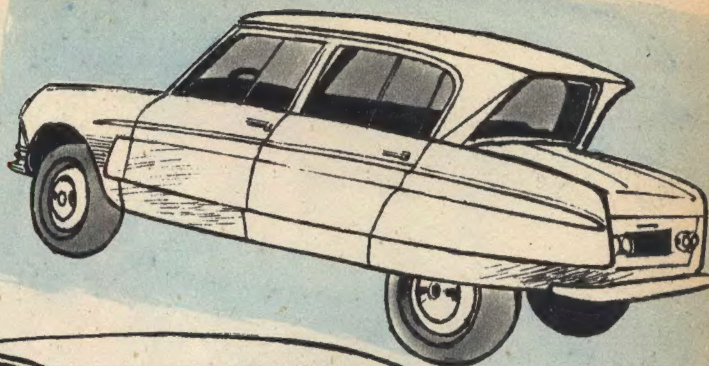
IN TWEE WOORDEN...

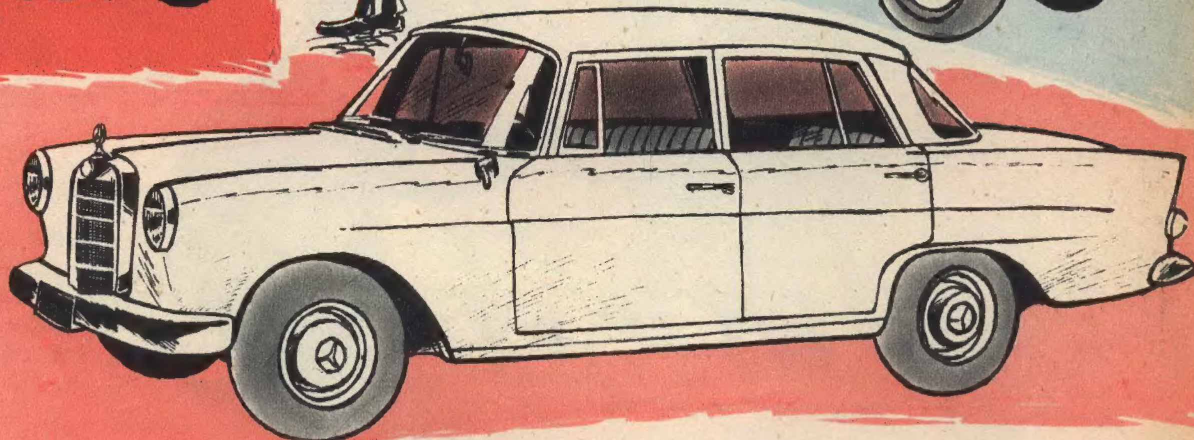
DE CARAVELLE EN DE FLORIDE S :
- nieuwe motoren 950 cc
- vier schijfremmen
- nieuwe vering
- de stuurinrichting werd verbeterd
- gesloten koelsysteem zoals in de R 3 en R 4.

DE B.M.W. 700 LS :
- nieuwe wagen gecreëerd met de elementen van de limousine 700
- groter interieur, meer comfort
- mechanische wijzigingen
- de motor loopt stiller.











an het stuur van...

teren over de carrosserie lopen. Verder heeft de wagen koplampen met een doormeter van 18 cm en op het dashboard een toerenteller. De motor is dezelfde als die van de gewone Dauphine, nl. een 845 cc, maar zijn vermogen bedraagt bijna het dubbele : 49 PK DIN of 55 PK SAE bij 5.600 t/min. De kracht van de motor werd verhoogd door o.m. een dubbele Solex-valstroomcarburator met acceleratiepomp, een handbediende choke, een droge luchtfilter, nieuwe in- en uitlaatspruitstukken, een cylinderkop zoals op de Floride maar met roterende uitlaatkleppen, zuigers met afgeronde koppen. De vering van de 1093 is harder dan die van de Ondine, maar toch nog zacht genoeg om het 2 à 3 passagiers comfortabel te maken. Koppeling en gangwissel van de Dauphine 1093 zijn dezelfde als die van de Floride. De overbrengingsverhouding bedraagt in vierde echter 1,07 : 1 in plaats van 1,03 : 1. De topsnelheid van de wagen bedraagt 140 km per uur.
Is hij uiterst geschikt voor een rally en andere sportieve prestaties, men kan hem natuurlijk ook gebruiken in de stad. De wagen is soepel, heeft snelle acceleraties en is makkelijk te besturen.

De Mini-Cooper

Het is een kleine maar sensationele wagen gecreëerd door Alec Issigonis. De Mini-Cooper heeft niets van een competitiewagen tenzij dan zijn prestaties. De Mini 850 is een utilitaire, rationele wagen en blijft dat in alle omstandigheden, tenzij de chauffeur al de mogelijkheden van zijn Mini-Cooper tot de laatste druppel wil uitbuiten. In dit geval is deze kleine auto een authentieke sportwagen. Wij hebben er trouwens reeds een en ander over verteld in Kuifje nr 46 van 1961.

Sportieve familiewagens

De Taunus 17 M TS

De Taunus 17 M TS heeft alle kwaliteiten die de familiewagen moet bezitten. Met de TS kunnen 4 à 5 personen comfortabel en veilig zeer lange reizen maken. De motor is soepel en zuinig. Het verbruik blijft normaal beneden de 8,5 à 9,5 l. De uitstekende profilering van de carrosserie en de fijn afgewerkte mechaniek is hieraan beslist niet vreemd. De trommelremmen kunnen volstaan wanneer men de Taunus gebruikt als familiewagen, dus om met een rustig vaartje te rijden. Is men sportiever, dan kan men de schijfremmen vragen. Het zuivere profiel, de elegante lijn van de laagliggende carrosserie zijn reeds te goed bekend om daarover nog uit te weiden. Wij willen hier alleen nog de puike afwerking onderstrepen en het uitstekende uitzicht dat niet alleen de chauffeur maar ook de passagiers hebben op de weg.

De Mercedes 190

De Mercedes 190 is een puike familiewagen, aangenaam te besturen, zeer comfortabel, goed afgewerkt. Over deze wagen vertellen we je volgende week iets meer.

DE MERCEDES 300 SE COUPE EN CABRIOLET :

— complementaire modellen van de Mercedes-Benz

— super-comfort en toch sportief.

DE SIMCA 1000 BERTONE :
— een mooie kleine coupé
— motor gewijzigd door Abarth.
en de

ABARTH-SIMCA 1300 :
— 230 km/u.

ALFA-ROMEO 6 CYLINDERS :
— soepeler en krachtiger.

LANCIA FLAVIA GT :
— cabriolet Vignale : een succes
— coupé Sport Zagato : tot op heden een mislukking.

Het VIKING-bier wekt de eetlust op



VIKING

Tafelbier, prima bier. Een creatie Vandenheuvel ! Verkrijgbaar in flessen van 3/4 en 1/3 liter. Licht, schuimend, opwekkend, bruisend en heerlijk koel. VIKING-bier is bier dat de maaltijden nog aantrekkelijker maakt !



met KUIFJE'S BON !











HARE MAJESTEIT de kat

is zeer tevreden over haar onderdanen!

IN Kuifje nummer 11 wijdden wij een lang artikel aan hare majesteit de kat en vroegen jullie ons een brief of kaartje te sturen met de naam van je poesje.

We kregen een berg antwoorden en vele poezenamen zijn heus zeer origineel. Katten genieten de belangstelling van jong en oud en enkele lezers stuurden ons zelfs een kiekje van hun lievelingsdier. Jammer genoeg beschikken we niet over voldoende plaatsruimte om de foto's van al die snoezige poezen af te drukken. Sommige lezers zijn zo dol op katten dat ze er twee, drie en meer op nahouden, zoals Annie Van der Stichele uit Gentbrugge die er drie heeft en er graag een vierde zou hebben, waar ze reeds de naam **Poetie** voor bedacht heeft. De drie andere poezen heten : **Witte** omdat ze wit is doch jammer genoeg doof, **Boeleke** omdat ze op een wollen bal lijkt en **Pitou**, de grootste deugniet van het drietal.

Freddy Winnepenninckx uit Brussel heeft ook drie katten. Hun namen zijn **Klorofil, Brigitte** en **Radar.** Lutgart Van der Eecken uit St.-Amandsberg heeft ook drie vriendjes die naar de namen **Lambik, Tijl** en **Bakkertje** luisteren. Lutgart vertelde ons, dat ze hun derde poes Bakkertje noemen omdat ze het diertje van de bakker kregen.

Rudy Van Ophem uit Overijse en Abej Gijsberts uit Arnhem hebben een poes die **Panda** heet. Waarschijnlijk dachten jullie allebei aan de leuke katbeer die in de bamboewouden van China woont ? Josiane Butaye uit Adinkerke is pas zeven, maar kan al mooi tekenen. Ze tekende haar poesje **Katrien** op de briefkaart.

Vreemde maar heel mooie namen zijn **Mephistofela** en **Oedipoes** ! Bravo voor Oedipoes, die naam is prachtig gevonden ! Mephistofela is de kat van R. Lauwers uit Brugge, die ons geruststelt door ons te vertellen dat poeslief minder duivels is dan haar naam laat veronderstellen. Agnes Holsters uit Duffel heeft een statige kater en gaf hem daarom de naam Oedipus, in de Griekse mythologie koning van Thebe. Wie zou er aan gedacht hebben zijn poes **Prins Maurits** te heten ? Een deftige naam, vinden jullie ook niet ! Elske Haverman uit Hilversum heeft een mooie rood gestreepte kater die zo fier uit zijn oogjes keek toen ze hem kreeg dat ze meteen aan prins Maurits dacht. H. Dormaan uit Sneek is trots op zijn Siamese poes die naar de naam **Mahjong** luistert. Mahjong is de naam van een populair Chinees spel en een exotische poes had natuurlijk recht op een vreemd klinkende naam.

Vele lezers gaven hun poezen een echt inheemse naam ! De kat van Rita Van Loo uit Hoboken werd **Sprotje** genoemd omdat ze toen ze jong was zo ontzettend klein was. Herman De Visscher uit Opwijk heeft een zeer ondeugende poes die **Tijbaart** heet. Gerda Van Eycken uit Brussel vond de grappige naam **Schipper** voor haar poes. Ze vertelde er echter niet bij hoe hare majesteit aan die originele naam kwam. **Linnie Minnie** is de poes van René Van Overstraeten uit Waregem en **Biki** het beste vriendje van René Strompers uit Hoeilaart.

We besluiten onze lijst met het briefje van Franky Rosendahl uit Rijswijk : « Onze kat heet **Quintus.** Hij is onze liefste stouterik. Als hij honger heeft loopt hij steeds voor mama's voeten, hij wil altijd maar snoepen. Da-ag. »

De jongens en meisjes die geen prijs hebben laten zich niet ontmoedigen. Zij hebben de volgende keer beslist meer succes.

De Redactie-Kat





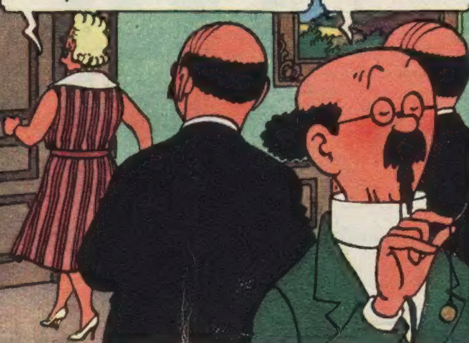
DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE JUWELEN VAN BIANCA CASTAFIORE

DOOR HERGÉ

Irma is over haar zenuwen heen, Bianca Castafiore is vreselijk boos en Zonnebloem heeft zijn wichelroede uit de zak gehaald...

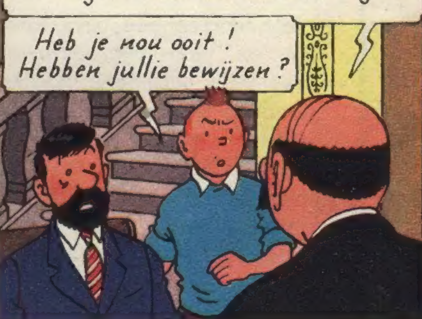
























WORDT VOORTGEZET